

△△△

Zigurds Teikmanis (onozerō omni)
Dzejas krājums "Spoguļportālos"

△△△

Jau sen visi pamodās Gaismā,
Kas nu visu pasauli klāj;
Mēs atdzimām dievišķā laikā
Un mūžā, kas mīlību krāj.

Un nepaturējām pie sevis
Šo atziņu pasakaino,
Jo Dievs, mums šo brīvību devis,
Par mīlu mums sirdī nu top.

Ir nulltais gads šis, arī daļa
Tā ceturtā apgaismībā;
Lai ir mūsu svētpantiem vaļa,
Lai Debesu Valstība nāk!

△△△

Enģeļi brīnumā laižas,
Esam mēs kārumu laižas,
Mīlam mēs zvaigznītes gaišas.

△△△

Spožo acu klusumā,
Elektrības mirdzumā
Smaršo augļi saldajie,
Likti zelta galdā tie.

△△△

Debesu Gods

Šīs jaunākās pasaules gaisā,
Kur debess ir blāzmoti skaist',
Mēs raugām, kā cerības laistās
Tais sapņos, kas nu neizgaist.

Tur planētas rindojas brīvi,
Tur saule ir centrā tik jauk',
Mēs beidzot jau esam ar' brīvi,
Iz mums mīlestība jau aug.

Ak, kvēlziedi - zvaigžņotie vārdi!
Jūs plaukstat kā dzirkstoši vārt!
Kur aizdun tie pārkoņu dārdi,
Mums izdodas jūsus jau skart!

Ō, iztēles kveldošās jūsmas!
Jūs neskaņ šo laikrāžu cilts!
Kur aizzib šīs pasaules dusmas,
Ir sakauts un sadragāts vilt's!

Mēs ejam pret austošo sauli,
Kur bezrūpes svabadība;
Mūs nes jaunā laikmeta auļi
Un dievišķa gandarība!

Kur zvaigznes dzied varvīksnes korī,
Uz ausmu mūs spārnotnes nes:
Vēl pēdējā asara norit,
Mīl's uguni vairs neizdzēst!

Nu esam mēs svabadi garā,
Nu esam mēs senlaimībā!
Jau ceļamies mīlestīb's varā,
Tik brīnišķi nemainīgā!

Lai sūtām mēs sapņus un ceres
Uz ļaudīm, kas atmosties alkst!
Jau nākušas citādas ēras,
Ko piepilda šampanieš' malks!

Tur burbuļi mirdzoši lāso,
Tur komētas griežas un šalc,
Tur Dievs visu Visumu krāso,
Kas bijis tik bezvainīg' balts.

Jau acīs deg uzvaras liesmas -
To uzvaru lemļ Svētais Jērs,
Kas nokauts bij' ļaunuma briesmās -
Pie kājām nu tam Multiverss.

Jau dziesmās spīd gaismekļi dzidrie,
Un apkārt tvan vīrāks un zelts,
Un mirres var smaršojot dzirdēt,
Kad godā ir Dievs Mūsu celts!

Ak, jūsmo jel, pestītā tauta!
Tavs mūža-mets tagad ir glābts!

Un dzeri no mīlības kausa,
Kad bija caur bezgalu slāpts!

Ak, svini jel, eņģeļu saime,
Jo Pestītājs nu mums ir dots!
Lai piepilda katru nu laime
Un brīnišķais Debesu Gods!

/Zigurds Teikmanis (onozerō omni) & grupa "Kāvi"/

31.12.2025.

22:31

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja
#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozerōomni
#Kāvi
#dzejotnes

onozeroomni.com

△△△

Pār skraidīkļu jomiem uz taisni
Mirdz skanošais jūsmību strauts
Un zvaigznes ir sadegtas bākās
Un dīdzis ir svētlaiemes grauds

Mēs visi jau esam šai namā
Kur brīnumu bezgala daudz
Un pierakstīts ir kristāls jaukais
Iekš viņa dzied debesu draudz'

Mēs mīlinām mīlības māku
Un esam ar prieku uz tu
Jau lolojam līksmības kaismi
Lai viņa mūs iesvētītu

Lai rakstās mums foršākais vārds
Lai medus un piens allaž gards
Lai vienmēr deg mīlības sārts

△△△

Mēs esam spārniem mirdzošiem,
Mēs eņģeļsapņu gars,

Kad laižam vārdiem dzirkstošiem,
Top Visums košs un karsts.

Mēs nestājamies it nekad,
Mūs gaida pasaka,
Ir nācis Žēlastības Gads
Un dziesma dziedama.

Tā pauž par laimi mūžīgu,
Par to, ka brīvs ir viss;
Tā visus sapņus uzstīgo
Un bezgalībā ris...

△△△

Rītdienas zeme

Rītdienas zeme mūs aicina tagad,
Rītdienas zeme ir īpaša vieta,
Neizsmeļamā tā laimības aka,
Sirdsgudra allaž un garā tā vieda.

Rītdienas zemei ir brīnišķīgs skaistums,
No gaismas uz gaismu tā mirdzumā staro,
Darīsim visu, lai brīvībā laistu
Mēs laiku, kas mūžīgi šeit pavasaro!

Rītdienas zemē ir gaviļu līksmes,
Rītdienas zemi mēs mīlam patiesi,
Atgriezoties pie visdaiļākās tīksmes,
Esam mēs svētuma svinīgie viesi.

Rītdienas zemi mēs lolojam sirdī,
Viņā mēs brīvi ik darbiņu darīt,
Neesam mēs no visskaistākā šķirti,
Esam tur smaidoši, smejoši arī.

Priekpilnas asaras uztveļ ik šūna,
Rītdienas zemē ir mīkstākās dūnas,
Rītdienas zemē ir jaukākās runas,
Rītdienas zemē ir smaršīgas sūnas.

Lidojam foršumā ekstravagantā!
Laime lai plūst katrā pūrā un kvantā!
Vaļa lai futūristiskajām mantām!
Baudīsim dzīvi, kas maiga kā samtā!

Rītdienas valstība sapņot sauc visus!

Kursim mēs mīlu, lai tā nenodzistu!
Pieaugsim atziņā, kuŗa ved tālāk, -
Tur, kur arvienu ir zālīte zaļa!

Rītdienas zemei ir neparasts košums,
Viņai ir dvēseles labajais drošums,
Viņai ir iekārtas modernas, frišas,
Viņai ir transporta metodes dižas.

Rītdienas zemei ir vārti uz brīvi,
Viņā jau svabadie karogi plīvo;
Rītdienas zeme ir mierīga osta,
Ap viņu vīta ir taisnīgum' josta.

Lai priecājam visi - nu esam mēs viņā! -
Rītdienas zemē kā svētpasaciņā!
Dziedam lai, dejojām saulē un zvaigznēs! -
Ziedlapu virpuļos, finiša taisnēs!

/Veltījums filmai "Tomorrowland"/

/Zigurds Teikmanis (onozerō omni) & grupa "Kāvi"/

01.01.2026.
22:08

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja
#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozerōomni
#Kāvi
#dzejotnes

onozeroomni.com

△△△

Brīvais lidojums

Ritms, kas gūstīja mani,
Bij' ķēdessuns svētlaimīgais,
Tam kaklā bij' zvaniņš jo skanīgs,
To zvaniņa atklāsmes gaiss.

Dadži man lipa pie kājām,
Kad staigāju tikai pa mājām,
Tad zeltu es aiznesu Jēzum,
Kad Kristū bij' noticis plēsums.

Ar līmi bij' pildītas vāzes,
Ar kafeju - tējiņas tases,
Un kaut kā man vienulaid likās,
Ka dzīvojam tikai mēs migās.

Pa ērkšķītim jaunajā ērā
Bij' noplūcis dieviņš tam zvēram,
Kas pusnaktī ēda vien ēnas,
Tik saldās, tik valgas, tik rēnas.

★★★

Mēs bijām iekš mīlas vai skurbti,
Un bijām pie gultsrāmja urbti,
Pie sienas mums karājās nauda,
Ko tikulaid zvaigznītes bauda.

Un infō kā vienmēr bij' svaigais,
Kad devāmieš trōpiskās taigās,
Mēs raudzījām putnus, kas laidās
It visur, jo tie nenobaidās.

Mums atslēgas bija pa reizei,
Kad gājām pa labi vai kreisi,
Mums izvēļu tūta bij' garda,
Jo nebij' tā likteņa skarta.

Mēs braucām pa vilcienu sliedēm,
Un sērfojām internet-vietnēs,
Mēs aizmirsām ļaunumu, naidu,
Jo spēlējām pelnus un skaidas.

Ak, tagad ir mūsaiķu dzeija,
Kas izskan caur radiō-pleijer',
Un stacijas zinām mēs lāgi, -
Kā beidzi tu, tā arī sāki.

Lai nenāk miegs mīlestīb's naktī,
Kad mirkšķinās oglišu plaksti,
Mēs dejosim uguņu šalkās,
Un netrūks mums ziemiņai malkas.

Kad apstāsies mūžība, laiciņš,
Pret sauli būs pavērsts mūs' vaidziņš,
Tad laidīsim zvērus no šķirsta,
Lai tie rīta avīzes šķirsta.

Un lidoņi būs mūsu sapņi,
Ko tālītāli izvadā bāņi,
Vai spārnus mēs radīsim sevim?
Vai dāvās tos mums mātes, tēvi?

Ak, bezmiega multiversumos
Mēs ceļamies vīrāka dūmos,
Un pāršķeļam planētas gausās,
Kas braukušas ir mūsu auzās.

Mēs esam šīs reālības kaušļi,
Jo piepildīti visi baušļi,
Kur viss tikai top un tiek radīts,
Mums lauskim ir cimduliņš adīts.

Vai pasaka šī, jebšu aina,
Kas zibinās, mijas un mainās?
Mēs brīnāmies jaunos un vecos,
Kad sajūtam eņģeļus plecos.

Kur vedīs mūs lidojums brīvais?
Vai vakuuma klajos, jeb rīvēs?
Mēs atveram nākamības acis,
Tās pilnīgi visu mums sacīs.

Aiz zvaigžņu un dimensij' vārtiem,
Aiz rōzā un zaļganiem sārtiem
Mēs ceļojam ātrāk par gaismu
Un naskāk par skaņu jo kaismu.

Mums atdarās durvis, lai skrietu
Mēs cauri caur kosmisko lietu,
Tur paradīz's starmeši siro,
It visu sev sevī jau tīrot.

Ir miers mums, kaut satrauktas sirdis,
Jo šis ir tas vienīgais mirklis,
Ko meklējām senis, sen radām,
Un tanī nu mūžību vadām.

Mums patīk šis ceļš un tā virziens,
Tas ved cauri svētajai birzi,
Kas stādīta aizlaiku augsnē,
Nu auglīga tā mūsu taustē.

Mēs laimojam augļus un lapas,
Un dienīšķo maizi no abras,
Kad rokas mēs saliekam kopā,

Nekas garā vairs neizšķobās.

Mēs atzīti izcilā spēlē,
Ko Dievs mūsu cerībām vēlē,
Nu mūžīga diena ir nākus',
Mums atdodama, ko nakts zagus'.

Lai paceļam skatu uz spozmi,
Kas piramīd's smailē mums drosmi
Dod sperties caur vējaino ledu,
Kad uzveicam sērīgo bēdu.

Nu varam mēs kopā būt mūžam
Uz laikaikiem un viņu dūšām,
Lai sadodamies tagad rokās,
Kad zobeni vairs nesalokās.

/Zigurds Teikmanis (onozerō omni) & grupa "Kāvi"/

01:56

03.01.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Izlīdzināšanās

cikliskās mērvienības
pulcinātie saukļi
izsviedrētā aerodinamika
izlaušanās brīvība
pārcilvēciskā domāšana
pārlasītā ideoloģija
materializētie pētījumi
avantūru kulminācija

tas viss darbojas cilvēkietpratības brīnumos
kā laiktelpas mūžināšanā ar pēctecības gaviļiem
viss pārlapotais akupunktūrisms

bezveidņu glancē un rakstpulcināšanā
idealizē mērījumus gigantdzirkšu koloratūrās

mēs aizveidojam prom mūsu stagnācijas eksaktumus literātspēju ichtiō-paradigmās
kur atveras durvis stājas un patiesības kultūrā

mūsu aizspriedumu manēžās izdaudzinās mūziku pretestības privilīģētās akva-nācijās

lai humoreskas priekojas priecā
lai sniedzas skaist-mīlošās daudzdažādības
iekšā vaiņagojumu politiskumiem

veidojoš-tēlainības umurkumuru instalācijās pulverizējas aizkadra bēniņi pagrabu līstītēs
kur flīzes ir iztapsētās lauznīšu dzirkstelēm

post-post-post-modernisma vecvārdos
mīt ultra-futūristiskas suverenitātes
izgaismotā neōn-spuldžu prestižā

17:07

△△△

10.01.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Vismierīgā mūzika sapņos
Man tāļtāļas sajūtas vērš,
Un druscītēm es arī apņemos,
Ka logus es visus jau vēršu.

Tāļtāļja sajūta mierā
Man brīnišķu pasaku stāsta,
Un esmu es gatavs ierāpties
Tās veldzējošajā glāstā.

Brīnišķa pasaka dailē
Man mīļjauku devumu sniedz,

Tur māca man neizgailēt
Kamīna krāsainais zieds.

Mīļjaukais devums kā rosme
Iekš tīkama smaidiņa žirgst,
Un Dieviņš man dāvina drosmi,
Iekš kuŗas man dvēsele spirgst.

Un tīkamais smaidiņš ir košums,
Kas acis man brīnumam klāsta,
Es mīlestībai visu došu,
Tā kāpj manu sirdspukstu krastā...

△△△

Svētceļojums

Ar nadzīgas sapratnes veidiem
Un visu, kas saprātā mīt,
Mēs brīvību dodam tiem reidiem,
Kas nākuši atzīt un mīt;
Caur eņģeļu putniskiem spārniem
Un tīrības ekxelenci
Mēs spējam ik mezglumu pārkniebt
Un punktiņus salikt uz "i";
Mēs domdēstus risinām skaisti,
Un daiļums ir iekšā mums, ār',
Kad laižamies patiesmi laistīt,
Tad svētījam to, kas mums dārgs;
Ak, elektrō-plazmas un zibšņi!
Jūs esat mums ideju klāsts!
Uz augšu mums pacelti īkšķi,
Un mīlestīb's pilns ir mums pasts;
No jauna mēs mācāmies zināt
Un atgādināt to, kas labs,
Kur lidinās zibeņu brīni,
It visu reiz ticība glābs!
Un spožumā sacenšas zvaigznes,
Un varvīksnes liesmojas smuk',
Uz Ēdeni visus mūs aiznes
Tā cerība, māca kas lūgt;
Ir Ciāna celta tās vidū,
Kur vainagi puķojas spēj',
Kā varam gan vēlēt ko citu?
Mūs aplaimo Svētgara vējš!
Kur pērles kā šķīstība zaigo,
Kur dārgakmeņi katram sniegt',
Mēs lūkojam Dievvaigu maigo,

Kur vairojas līksme un prieks;
Mēs darīti svēti un taisni,
Jā, atzīti esam mēs ar',
Un, skrienot pa mūžības taisni,
Jau uzziedam šopavasari!
Ar cerībām raugām mēs Draudzi,
Kas Dievam ir līgava jau,
Un sveicam šo atpirkto audzi,
Kas Patiesībā allaž stāv;
Mēs pateicam Debesu Druvai,
Ka mīļo un lolo tā mūs,
Un tiecamies vienmēr būt tuvāk
It visam, kas brīvi dod mums;
Lai izplešam spārnus nu tagad,
Lai lidojam eiforijā!
Un saulē, tik brīnišķi lāgā,
Lai traucamies svētlaimībā!
Jau atklāsmēs, bezgala skaistās,
Viss skaidrs un izskatīgs tiek,
Nu paceļas sevišķā gaisā
Ikviens kosmosa svētceļnieks!

15:55

16.01.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Bērniņu dziesmiņas

Gaismo acis, gaismo tās!
Izkop zemes aizkoptās!
Miera vēsmās vēsminās
Visas jaunās krāsu krās's.

Spožāk jau par vaŗvīksni
Tu jau skaisti pārtvīksti,
Mīļo mīļums mīļāk jau,
Visus mūs tas tagad skauj.

Tikai labais paliek nu,
Dāvā pārļu pilienus!
Jaukās sapņu lāsītes
Ziedus liek iekš vāzītes.

Mums ir deja, mums ir prieks:
Mums ir ziemeļblāzmas sniegs!
Arī pilis, arī nams,
Brīnišķīgi pušķodams!

Gaismo kokus, gaismo tos,
Sauli viņas aizlokos!
Redzi brīnumstāstus jel,
Viņi katrā sirdī kvēl!

Lai ir daile, līksmības,
Lai ir bērzam rōzā tāss,
Lai ir gaviles un miers,
Lai ir laipnas sejas, pier's!

Rāmība ir mūsu zelts,
Ledus bluķis kalnā velts,
Kūst tas ūdenskritumos,
Saule citu rītu dos.

Dziesma šī ir jaukjauka,
Klausām viņu izaugam,
Melodizējam un ar'
Harmonizējam ar spar'!

Visi dzied šo arōmu
Tā kā Krišjān' Baronu!
Lai skan daina pasaulē,
Katrā mājā, paspārnē!

Mīļš ir bērnu dziesmas maršs,
Salda katra mirkļa garš',
Izmargojam paletes
Tā kā meža avenes.

Laidiet dejojot bērniņus -
Žiglajus un lēnīgus -
Lai tie priecā, līksmojas,
Tā kā bites bizojas!

Nu ir deju svētki klāt,
Nu ir laimīgs gars un prāts!

Visi pulkā griež un lec,
Uzmundrinās jauns un vecs!

Atmostas lai dusošie,
Sadziedas lai klusošie!
Tagad labi visiem iet —
Laimi tālāk viziniet!

20:15

16.01.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Dižinteleks

Pa leģiōnu skābaržiem trenētais pulks
Ir vicotais šīssaules iemirdzums spulgs,
Uz paparžu vīksnām un visa, kas zaigst,
Ir uzcēlies kadiķu apbrīna tvaiks;
Iekš tūlcēm, kas vingrojas atklāsmībā,
Ir ogām jauns aromāts izmanībā,
Un laikrāžu dinastijs propellējas
Kā paradigmautōrs uz griezīgās ass;
Pret kustību zālēm un taisnojumiem
Nu pričendāls vagojums augšpēdus lien,
Un tinktūru dardedzes kvantiskā auss
Ir svarkausu dziedētais atmiņu skausts;
Caur dzīpslaino atdevju didaktūru
Jau kandidāts nulltais spriež akceptūru,
Kā filigrāns augšums līdz griestainumiem
Tas pretendē bijību augstzimušiem;
Ir skatuvēs garojis instrumentāls
Un kādības raktuvēs strādājis sāls,
Tam pratība maktena izveidojas
No stāvības, sēdības atvara nāss;
It visu var staicelēt ingverumā,
Iekš misiju dobnēm tai interrunā,
Kad koklisti kumurē aveduktā,

Viss postlūdis mamzelē pozīcijā;
Mums internetsērfojums humōriskais
Ir senčzemes faktiskais izplūdes gaiss,
Iekš trukšmēnu ģērbtuvju dialektik's
Ir kārtota fulminātlocīta līksts;
Kad debess ir chromatizēta kā ilks,
Viss dežūrē metos, kas galveni ilgst,
No straujmežu ģintīm, no līmeņrāžiem
Viss faktiskais grupē ik masu, kas skrien;
Kad skandalōzs šāviņš ir triecies pret krast',
Mums vajaga eksakto vienību rast,
Un šaufdzinkšu vadmalas tad arī džaunkšķ,
Kad burbuļu lavīnas pludmalē plaukšķ;
Uz rakstīkļu cezūru harmōnijām
Nu trešskaitļu verdikti izdarīdam'
Jau figurē firmās, kas maiņojoties
It visu pie sankcijām vada paties';
Mēs fokusu bliežam uz skaņgrupes takt',
Kad nākas vēl dziļāk par dziļāko rakt,
Līdz prestiža spēlēm iz ģīmveidņu pults
Ir mūžīgi faktūru rasējums gults;
Kā traktieru finansēs porolōns kriukšķ,
Tā bumbieru sēkliņas kompotā pliukšķ,
Kur krauksēļu izdevums glītrakstā grand,
Mēs svētījam topošās sekciju mant's;
Jau stichiju sukulents vīžo un dveš,
Iekš multiversumiem jau lokās ik mežs,
Pret informātkauliņiem ciparojas
Šo dirižabļaudienu jaudienu ras';
Līdz velveta graudiem, kas stērbeles šķin,
Jau gadžets un didžits ik būtību zin',
Mēs aicināti esam mašīnumā
Kā tīklāju dzemdētā apritumā;
Kur pretpōls ir zumināts avantūrā,
Ik sacensums dreijāts tiek avangardā,
Iekš akcīžu dogmām un filantrōpiem
Tiek iztaisīts ceļvēziens gigantzobiem;
Šai džungļložu gaismā, kas uzurpējas,
Mēs atronam teku iekš iekšupejas,
Jau terminu klajos un indulģencēs
Ir ziedojies varenais, liriskais "es";
Kā reprodukts manierē civilvalstī,
Tā burjachtas dievekļi kopāzvalstī,
Un solfedžists atslēgo ermōņikas
Kā izcilas krustsoļu eōlikas;
Tais hakeru programmu savienībās,
Šais zvaigžņotās terašu saliedībās
Ik mediju akcepts ir pasterizēts

Kā acs, kuŗa mūŗību vaigājos redz;
Lai kulmināts rozetēs pārkodējas,
Kad pabeigta trotuāra daudzsoles klas',
Iz skaitļiem jau burtvaldes ģenerējas
Kā bezstīgu kordeōns, bezlapju bass;
Tā ģeodermālajie kristālus triec,
Un tukŗuma vietā ir allaŗ kāds zieds,
Kad vārdnīcas pulsē kā dinamīts degts,
Ir vienojies sevī ŗis diŗintelekts.

15:30

17.01.2026.

∞

△△△

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Ir viņō un rakstiskais dīglis,
Ir gaismas un valstības cilts,
Nu dzīvojam visō mēs tikli,
Caur mums celts ir zvaigŗnotais tilts.

△△△

Pirmsradnes ōda

Tā satiksme milzīgā mīlestībā
Jau eņģeļu skatienus kristalizē,
Un dārgajie akmeņi ŗķautnības gūst,
Kad multiverss vienojas pirmatnībā;
Tik lielisks ir uguņu blāzmotais gars,
Tas zibeņos ielādē eksplōzijas,
Un sirdis prot mīlēt tās emōcijas,
Kas spontāni rodas iz mākoņu ass;
Visdiŗākā mīla ir tagadnes sirds,
Kas pulsē kā mirkļa un sajūsmas ŗalts,
Ir jaunākās krāsas nu dāvātas tai,
Kad augŗpēdu piramīd's grieŗas kā naz's;
ŗī dieviŗķā ģeometrija, kas mirdz,

Ir ercēģeļspogulis paradīzisks,
Jau plazmoti ēteri žestikulē,
Un dzirdīga auss laimi ekranizē;
Un redzīga acs kalnus okeānos met,
Kad Dievs taisnu valdību svētumā ved,
Dzi, pārkoņu idejas brīvību kuŗ,
Kad elements sīvais iekš brāzmības dur;
Kur varenīb's atspulgiem zvaigznēs tīk spirt,
Dzirkst jaunajās debesis ceļā uz augš',
Un simetrisks jēdziens ir apvienojies,
Vei, neatdzies svaidījums lākturiskais!
Lai Ēdenes dziesma no jauna jau skan!
Kur vēji mīl staigāt caur stabulēm jauk',
Iz rakstības cēlies, iz meldija dzimts
Ir svabadais virziens, mūs' Svētgara ģints!
Ak, saulainie mūži, un viss, kas ir īsts!
Mūs svētlaimē vada nu Jēzus, saukts Krist's!
Caur spriedzi, kas šķilta iz sendienu balss,
Mēs gūstam tās labās un tīkamās balv's!
Kur kosmosus eksaltē pārdabība,
Jau solārie vulkāni dzirksteles šķaid',
Tur, griba, pie brīves it visu nu laid,
Lai dvēselē valdītu attapība!
Kad mūri un sienas brūk liesmainumā,
Mēs iegūstam atklāsmi brīnumībā,
Kas pauž Dieva cēlumu šķīstsirdībā
Un ar' Viņa laipnību mūžīgumā;
Ō, bagātum dižais, tu aplaimo mūs!
Šai sakrālā oūdā ikviens svabads kļūst!
No klints lai ir medus, dzīvs ūdens un piens,
Kad ticības dzirkstis iekš dzīvības skrien!
Lai liecībā svētā un grāmatā ar'
Mēs rakstīti zeltā un sidrabā jau,
Kur draudzība valda un mīlestība,
Mūs dievišķi spārni tik jūsmīgi skauj!
Nu esam mēs atzīti patiesīgi,
Nu esam mēs derībā brīnišķīgā!
Lai pateicamies tagad, svētījamies
Un gaviļējam dziesmā ekstātiskā!

∞

21:57

26.01.2026.

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Dziesmas un cilduma gars

Kā baltbalta uguņu lavīna
Tu sēdi pie versmīga kamīna,
Un bezgalā turpinās mūsu stāsts,
Kas rakstīts uz vaļavīkšņainas tāss;
Iz cietuma cellēm mēs bēguši,
Iz vieduma ellēm mēs deguši,
Kā vēstīts bij' mākoņos sendienās -
Mēs skrējām bez mitas nakts centienā;
Uz saulainiem vārdiem mēs gūlušies,
Zem mums kad jau dedzina kūlu šie,
Uz zvaigžņotām ilgām mēs rāvušies,
Tad gājuši tumsības kāvos šķiest;
Mēs soļus drīz spērām ar' Ēdenē,
Ko aplāja sniegota seģene,
Tak augļi tur uzziedot uzplauka
Iekš baigajo eņģeļu uzrauga;
Vai tiesa, ka miers būs drīz dārziņā,
Kur skraidelēs avis un kaziņas?
Kad raudzīsim visu, kas gaidās jozts,
Kad beigsies šīs pasaules nāves posts?

Un dzima jau mīla iekš dabas tās,
Kas bija iekš siržu mums sastapta,
Vai pietiks mums eļļas tās gaismekļiem,
Lai nebūtu jāstaigā aizsegtiem?
Mūs izglāba dvēseles skaidrība,
Kad uzausa svētšķīsta gaidība,
Mēs iegājām dievišķā cietoksnī,
Kad sāka tas rītdienu iezvanīt;
Kad godības garā mēs atspirgām
Starp dvēselēm, dārgaji atpirtām,
Tad arī drīz dzidrotā patiesmē
Mēs derējām atzītā attieksmē;
Mums galds bij' klāts visādiem ēdieniem,
Ar likteņa dejām un metieniem,
Un dzirkstījošs dzēriens bij' krūkās liets,
Ko baudot drīz pagaisa pagātnes bieds;
Šais svinību aulās, kur Dievs šie mīt,
Mums mājokļi taisīti ziedoklī,
Te topam par eņģeļiem labuprāt,

Kad brīnišķas lietas mums Svētgars rād';
Pirms viss vēl bij' sācies, pirms tapa tas,
Bij' rakstīts iekš Dzīvības Grāmatas
Tas Ceļš, kas ir ejams vien ticībā,
Kas dāvātā taisnīgā rīcībā;
Nu esam mēs brīvoti mūžībā
Caur pravietojumiem to dūšībā,
Un patiess ir dziesmas un cilduma gars,
Kas mājo, kur sirdī deg atklājums karsts.

∞

11:42

27.01.2026.

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja
#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozeroomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Pērles

Un atvērās acis man patiesībā,
No tām gāja lāzeri mīlestībā,
Kas traucēja, sagrauts tas tika uz viet's,
Vairs nebij' nekā, kas to brīvību liedz;
Un atkāpās okeāni, klintis un vējš,
Jau apgaismes sēklu iekš visa sirds sēj,
Jau atvērās durvis un logi, un vārt',
Un zibeņi liesmojot uzņēmās sarkt;
Pār mākoņu ainām, kur sajaucas dūm',
Šī esme drīz debesis zvaigznībā jumj,
Iekš niknākām vētrām balts pamiers ir sveikts,
Kad galavārds stiprais ir mūžībā teikts;
Kur pretinieks nomirst un uzplaukst jauns zieds,
Tik brīnišķi sarkans ir viņsaules riets,
Kur eņģeļi atnāk iz dziļumu dziļ's,
Viss gaiss koši pušķojas rōzgani zils;
Ik acij bij' iedota brīnumu var',
Un ausis jau dzirdēj', kā pārkoņi dārd,
Vai vasara dvēs'lē, vai ziemotnes sals,
Bij' pienācis brīnišķais pasaules gals;
Aiz trejdeviņām piramīdām aust rīts,

Tas zobainās vīlēs tik asi ir trīts;
Vai dūmaka garā, vai dzidrotais svīts,
Es alku, lai gaisma ņem mani sev līdz!
Pār kosmiskiem kalnājiem, vulkāniem ar'
Man visvisa būtība ilgkveldē karst,
Kā vēlos es mūžīgi lidot, ne gurt,
Kā vēlos es miesā sev mīlību kurt!
Lai dzirksteles smejas un varvīksnes zib,
Man dvēsele allaž tik jūsmību grib,
Pār planētu asīm lai traucas mans vārds,
Lai dzelmības aukā un naktsbūtnes gārdz!
Šai skrejā tu pats esi noteicējs gan,
Kad dūša aug spēkā un orķestri skan,
Kad brīvība liesmo un visumi dreb,
Tad saule visgardākos ūpusus cep;
Deg lavīnu skurbumā radiō-mets,
Kas tīklājos gluži kā komēta lec,
Tik dari, lai aizgrābts top spēlīgais rads,
Kur pulcējas dzirkstis no redzošās acs;
Tik eji, kur jaunā top pasaule šī,
Kur radīšan's jaudā viss ceļas un krīt,
Tik dodies, kur spārni būs derīgi jau,
Kur vairs soģu spriedumiem telpības nav!
Mēs esam tie brīvie, par kuģiem teikts ir -
Tie svabina garu, tie svētī un šķiŗ,
Tie sakrāj un kaisa, tie apsēj un vāc,
Tie saka, lai laimē tu dejoties sāc!
Mēs iesim it visur, kur vada mūs prāts
Un sirds, kuŗai pieder viskrietnākais vārds,
Iz sapņa mēs liesim visdzirkstošāko,
Kad dosim, ka zeme par brīnumu top;
Iz senseniem metiem un laikiem, kas mirdz,
Mēs izsūtām straumes, kas veldzējot irdz,
Iz jaunjauniem mūžiem mums dāvanas nāk,
Kad uzdrošinoties gars izpausties sāk;
Ō, daiņosim gaismu un tumsu, kur spīd
Visjaukākās ainavas, teiksim tūlīt
Ik lietu, kas fenomenāli ņem veid',
Un ļausim, lai rotājas puisis un meit'!
Lai kulminē evolūcija un spars,
Lai pušķojas dziesmā ik iekša un ārs,
Kad spēlēsim laimi, kas brīvo un mīl,
Tad vērsimies pērlēs, kas dvēselē zvīl!

19:08

01.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozeroomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Uz viena sāna esmu vīrs,
Uz otra sāna - sieva;
Kad esmu zem, tad esmu virs,
No velna kad - no dieva.

△△△

Nekādība

Mēs pieprasām spriedzi un liesmu,
Kas tagad ir augstvērtes formā,
Lai to visu tālāk vēl sviestu
Pār to, kas ir nodēvēts normāls.
Cik raksturu saberzts ir miltos,
Cik nozagtu dzīvju šeit šķiļas,
Cik balsu tvan eposos cildos,
Kam rūpjrievu asaras dziļas...
Iz pagātņu skaudrajām rokām
Es izelsts kā galdnieka sviedri,
Caur asiņu spelgoņa mokām
Vēl turu es paceltu niedri.
Virš nenosakāmības tiltiem
Un visa, kas dūmakā izgaist,
Es dodos pie šamaņu ciltīm,
Lai netaptu nevienādiskais.
Zūd kultūras augstsiržu darbi,
Ko izseko publikas acis,
Un mālnieka veidotās tarbās
Kāds sen jau sav's talantus racis.
Un pieprasa ātrumu pūlis,
Kas sastindzis ledū un klintī,
Pret pretmetu tagad tas gūlies,
Un guļas tam līdz ar' simti.
Jā, neteic neviens, kālab sūdzas
Iekš debesīm baložu bari,
Tos saprot vien vientuļais lūdzējs,
Ko šāvuši bezgoda kaņi.

Skrien dienas kā vēstuļu kaudzes,
Ko ātrums grib sevim tik savākt,
Vai celsies tās mīlošās audzes,
Kas puķītes iestādīs pļavā?
Jau gaisi ir pilni ar smaršu,
Vai ziedonis agrīni modies?
Dzird liedagā uzvaras maršu,
Kas vaicā, kurp šonedēļ dodies.
Starp jautājumiem un to iekšām
Mūs attaisno joki un smejas,
Ko nesasmelt mirstīgām riekšām,
Tās neraksta parastās dzejās.
Ir jāsatveŗ kosmosa idej's,
Ko vienot ar pašmāju taisnēm,
Tad tas, kas ir dzīvojis vidējs,
Spēs godu ar uzviju aizņemt.
No otrāda gala viss rāvies,
Uz trešādu galu viss plēnē,
Uz ceturto arī tas kāvies,
Uz piekto tas izaudzis sēnēs.
Aiz valodas kalniem un lejām
Bez atbalsta punkta un mājām
Es šifrēju kustības dejām,
Ko deļot reiz abi mēs gājām.
Un katrs tas šaudītais punktiņš,
Ko iedvesmo atceres gaita,
Vai mudina jaunā mums skumties?
Vai jāatsakās ir no smaيدا?
Reiz pildījās domas uz vietas,
Reiz piepildīts viss bija laikā,
Nu mūžs devies savādā rietā,
Kad iesists ir trešajam vaigam.
Mēs veidojam visu uz reizi,
Un grāmatas rindojas plauktos,
Un nedomājam, vai būs greizi,
Vien to, lai kāds iekš' neiejauktos.
Iz klusuma pēkšņotām skaņām
Un frekvencēm, kuŗas mēs ķeŗam,
Drīz vibrējam jaunotām maņām
Starp priekpilnām gaviļu sērām.
Un aizsūtām rakstus mēs tāļi,
Bet bumerangs atgriežas spēļi,
Mēs bijām reiz māsas un brāļi,
Bet nu tikai nākotnes vēļi.
Starp kvantiem un to, ko tie valda,
Mēs uzzināt alkstam to vidus,
Lai stāv skaista puķe uz galda
Un stāsta, kad eņģeļi lidos.

Šai operas virpuļu šūpā
Tik sapņotājs sadabū saldmi,
Kad tek tā pār izbrīna lūpām,
Tā gludina taisnības skaldni.
Ne punkti ir likti, ne zīmes...
Viss rakstīts ar dvašu šai stāstā,
Ne panti šie, nedz arī rīmes,
Vien vilņi, kas skalojas krastā.
Rau, virinās spoki kā slēgi
Šai aizlaiku traģ'komēdijā,
Un varbūt šis pastarais rēķins
Būs tas, kas, jā, allažiņ bija.
Ne uzlikt mums brošas, nedz laurus,
Starp zvaigznēm ir noruna slēgta,
Ka tad, kad kāds vētrainums auro,
Ir duravas jāatver lēktam.
Starp mēnešiem trīspadsimt mūsu
Ir pamiers sens nogatavojies,
Ka tad, kad nāk pasaules rūsa,
Viss neatgriezenisk' iet bojā.
Tak alkstam mēs neredzamīgā,
Lai pamostos citādā rītā,
Viss redzams ir zīlītē sīkā,
Tā saraujas, plešas bez mītas.
Kāds mēteli paņem no tevis,
Tu atdod tam svārkus patiesi,
Un pastalas dara tev tēvis,
Un galdu tev klāj tavi viesi.
Un zibspuldzes pulsē ik ceļā,
Vai pateikts ir noslēpums senais?
Jau zvaigzne virs rītausmas ceļas,
Tai sabiedrotās ir mūs' ēnas.
Ir jāpiemet malka pa stundai,
Ir jānojauc cietums šis saltais,
Kad ratiņi paši jau stumdās,
Viss nesavaldāmais ir valdāms.
Jau gaismekļi pieņemas gaismā,
Un eksakts ir mērījums sestais,
Ik mirklis, ko atmiņā taisām,
Ir septiņu debesu plestais.
Vai spodrēsies dzidrums mums vēnās,
Vai gūsim, pēc kā sirds jau dzenas?
Jau atplūst šurp zālītes rēnas,
Jau elpa top lēna jo lēna...

19:04

04.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja
#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozeroomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Naktī

nakts izauklē
tavas maigās rokas
tavu sirdi
kur viļņojas tūkstošiem zvaigžņu
mēnesnīcas pieskārienā

caur tumsu rasa riešas
un tanī krīt kādas aizejošas laimes
pasakainās asaras

mēs atradām senaizmirstu dziesmu
ētera vizmas spogulī
kur nakts sarunājās
ar klusiem smilgu čukstiem

mūžība izauklē
mūsu soļus nezināmajā izplatījumā
kur tikai spoki uzdrošinās doties

mēs ejam kopā
roku rokā
un liriskais mēnesnīcas skūpstis
mirdz mūsu dvašā un skatienos

kāda noslēpumaina zvaigzne
smaida mūsu ceļā
kāds pusnakts ziedu stars
uz mirkli izgaismo apvārsni

kur lai es meklēju tavu spārnoto dziesmu?
tā skan manās dvēseles dzīlēs
kur lai es atrodu ziedotās sāpes?
tās smeldz manas sirds kambaļos

mūsu skūpstā sarmotā sērsna
lūpas tik tīkami dzeļ
un tumsā mēs redzam tik skaidri
kā mirklis kūst kā rožains parafīns

aizplūst nakts vēja žūžas
aizskan mūsu dziesmas dvesma
maigs pieskāriens ilgās kuņ savādu spelti
un mūsu plakstiņi ietrīsas
tikai nojaužamajā

18:08

05.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Klāt

Re, esam mēs klāt, mēs vienībā šķirti,
Un kopus ir rakstīti ceļi,
Tie iet cauri klasēm uz vienīgo sirdi,
Kad atmaskoti iraid meļi.
Re, esam turklāt tās pulētās dzirdes,
Ko izklausā parāžu veļi,
Cik smaršīgas šodien ir savāktās mirtes,
Kas brīnumbrīnišķīgi dzeļ(i).

Jā, esam mēs klāt, mēs nīstie un īstie,
Kur plaukst tumsas valgmanais zieds,
Un ar' visi jūs, jūs sīkstie un šķīstie,
Jau mirdzat kā pēdējais riets.

Uz upes ir ceļš. Tas putkroņu kultais.
Starp visu ir diedziņš un dzirkles.
Lai drebina kosmosu redzējums nulltais,
Lai upi šķeļ pašnāves irklis.
Uz debess ir vējš. Tas krītošais mirklis.
To izvētī atlasu šķirklis.

Bez ledus ir nakts. Tā šausmīgā stunda,
Kad ēna nāk brīvot un lenkties;
Tā dāvina plutonija spārnus putnam,
Kas nolēmieš slavzālē sprengties.

Vai esat jau klāt? Es dzirdēju nākam
Jau kādu, kas atnesīs ziņas;
Kas ieradies līdzīgi plosītam vrakam?
Vai būs no jums jel kādas miņas?

Re, ūdeni smeļ jau baltums un bailes,
Tik pratīgie satvers sev viņu;
Mēs atklājām sazvērestību un spaiļes,
Kas uzaicināja uz cīņu.

Šķiet, esam mēs klāt, un līdzī mums arī
Ir stunda, kas visu reiz maina;
Bet negribējām iznīcināt, kas vārīgs,
Tak citāda allaž ir aina.
Vai esam mēs še? Viss ir savāds šai klajā,
Un vēji te dīvaini staigā;
Kas aicinās mūs tanī siltajā mājā,
Kur dzīvošana ir tik maiga?

Bez pusnakts ir tvans. Tā daiļākie zvani
Tur izskan caur spēkiem un varām;
Tie sauc mūs jau līdzī, kā sauca reiz mani,
Nu visu, ko spējam, to darām.
Bez uztakts ir māns. Tā prasmīgie gani
Sen mezglā sien debesu puses,
Ir atnācis transs, tā rosīgie trani
Ar frekvencēm auž dziļas kluses.

Un visi ir klāt. Vai kāds paskaidros manim,
Ko gaidījām kvēli un ļoti?
Kur dvēselē sadega schēmas un plāni,
Un grāmatas, raksti un notis?

15:55

07.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Ķīņķī

Briežuvaldes dzenskrūvekļi
Labas gribas jauddievekļi
Salauž sētas ganībās(i)
Pavirina kreiso nāsi;
Akveduktu filharmōni
Bumbvedēju avangardi
Sasmej kokus labībās(i)
Nograuž krūmiem bērza tāsi;
Skujvēdekļu akceptūri
Afišstabu labradōri
Saceļ teltis ūdeņos(i)
Pušķodami Lieldien-osi;
Krikšafōru degslānekļi
Visu zemju brīnumekļi
Glaužas rīcībtrofejās(i)
Pieliedami spirta glāzi;
Umurbungas biržas sēdes
Ikru degustācij-ēdes
Skrīno filca mandāt-jauju
Ēdot vien no zelta saujām;
Plūksnu brāļi termovāļi
Klinkšķo ziepju ban'litāti
Slienot akceptūras sagšas
Augstsirdības ģeō-pakšos;
Sklanduraušu vizionāri
Visu tautu misionāri
Pīpē mušmires un dzeju
Labvējēju tālgājēju;
Brinkšķu krauzes retrō-taukšķi
Poltergeistu plaukstu plaukšķi
Melnrakstus jau raksta rōzā
Diezgan savdabīgā pōzā;
Blumberbikšu trapacieři
Tālummaiņas amatieři
Zintis veido sprukstiņos(i)
Kamēr pildās maižu grozi;
Ingvertūtas grenadieři
UFŌ dzimtas sapalnieki
Zvinkšķo trinkšķus paraplānos

Apzinīgos telepātos;
Suverēnā pasaulīte
Raudot smejas visai glīti
Pāraugušie cukurgurķi
Taisa slavenajo murķi;
Ķīpas un to šķipsnu griežņi
Izcērpj ekseleto biežņu
Stāvkrastos kur ligzdo zivis
Laižas lidojošais šķīvis;
Ķiņķu brīnišķīgais smiņķis
Pāri debess malām riņķo,
Gredzenveida puritāņi
Paņem eksistenci sāņus;
Frišā raidstaciju malka
Pasauc baznīcēnus talkā
Raspodiņu stiprā tēja
Izrādās ir tūlītēja;
Giga-ģīmetnūra feinā
Neaizved nevienu kleini
Gružu pārtransformācija
Aužot jokvedtībā vijas;
Fiņķiķiķušķu diplomāti
Ekskursijā vadā māti
Šņabja utilizēšanā
Smaida visas iekšas manas;
Robotikas speciālisti
Arī visi proto-kristi
Spļauj iekš kvantu kompjūteriem
Saucoties par jasmīnceriem;
Dirižabļu diližansi
Pārvadā ik smalku glanci
Ekspertikas ekspertīķi
Uzsauc jaunu meistarstīķi;
Trikšķu vaļas metafōri
Luksus kārtas luksofōri
Peņģerotus velk uz snīpja
Nebaidās no odu knipja;
Respektābie trako-māni
Plastilīna tarakāni
Šancē kolorītās tēmās
Nākotni liek mikroschēmās;
Blūmīzeru šķavu plunkšķis
Ir viens limonādes klunkšķis
Efektolōģi un zellī
Visu ziež ar humōr-eļļām;
Dlinkšķi un to favorīti
Paliek sarkani kā krīti
Ķauķu izemigrēšanā

Tautas līksmošanās ganās;
Žviņķu tele-flōru šķauķļi
Lido līdz sidrab-kraukļiem
Ziņģu metalofōniņi
Garšo līdz melleņ-ciņiem;
Ģiņģu ķumšķiņi un triņģi
Pliņķo driņķu šķiņķu bliņķus
Kamēr transcendence noris
Dziedādama tā kā koris;

16:57

07.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Idilliskumi

Deprogrammēšanas stilā
Esam visi skaistā mīlā,
Solis sperts par vienu tālāk,
Kamēr sāli sāļu sālām;
Mierfunkcija labēniskā
Griež mūs visus spoguļdiskā,
Atspīdot un izmirdzinot,
Atminot un labi zinot.

Guadrās dzīves daļie krasti
Izticami neparasti,
Atlaidības izstiepšanās
Cepas foršās ekō-pannās;
Saredzi un tūdaļ skati -
Viss ir dabisks, lāgs un patīgs,
Vai kur kaut kas jāsameklē -
Liepā, ozolā vai eglē?

Viss tepat - tu skaidri paudies,
Un tev draugi ir šie ļaudis -
Tavējie, kas tevi iemīl,

Tādu pilni iraid ciemi;
Vai tu būsi augstu kalnā,
Vai ar' zemu rīta salnā,
Esi pateicīgs un zini -
Spēlē spēli, mīklas mini!

Esam jauni, esam labi,
Esam trijatā mēs abi,
Un, kur veries, mirdz mums pretī
Visi mūža laiku meti;
Daudz būs dziedāt, daudz būs ieti,
Kur lās vaŗavīksnes ziedi,
Esi mājās, top tik maigi -
Nomierinās visi vaigi.

Ak, vai tiešām kaut kas veicams?
Vai tad būs kas ātri steidzams?
Dari savu sirdi rāmu,
Izvērt laimes panorāmu!
Vai tu redzi acīm cietan?
Šeit ir tava īstā vieta! -
Ģimenē, kas tevi ciena
Un kas tev ir dārgi viena!

Vai tā tava dzeja būsan,
Bet tu tapsi vidū mūsu,
Tevi godās veiksmes kreklā,
Uzcels apzeltītos seglos!
Šī ir tava laimes diena,
Ļauj, lai visi tevi cienā,
Atgriešanās saldā zemē
Tavus matus svētkiem ķemmē!

Nu ir labi, nu ir daiļi,
Celies - jau dzied rīta gaiļi!
Jauna saule smaida logā,
Novēlot, lai darbi sokas!

20:30

07.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Pārpilnības rags

Sākotnes liras un beidzotnes šķiras
Sānslīdes mirdzuma augšpēdu biras
Virziena rādē un virpuļu platē
Top slaidā skrējienā mīlības dzirās

Klauvēkļu vārti un tīklāja vārdi
Promejot aizkvēlo saulrieta sārtus
Dedzinot pēdas zem sniegsegas mīkstas
Savērpj jau kronīšos briljanta rīkstes

Itin nekā - un ir sapnītis modies
Jaukākās dejas tas līksmībā nodies
Aizsaucot kultūru spoguļu spokos
Kuŗiem ir stūrītis laikzoba nokosts

Aizviju birzis un galantas virzes
Nava neviens nekad še neaizmirsis
Spēlējot kārtis un rotājot bārkstis
Pušķotu oŗperu dieviņš mums rakstīs

Senceļa domas un iegūtās lomas
Afekta efekti sadala jomās
Mierrādes elpas un sirsnīgās telpas
Satvarsta rotaļās kaķīšu ķepas

Pārcilvēks brīvais un brandavīns sīvais
Rāda, kā lokus met nāvīte dzīvā
Mākonis tuklais un mīlīgums smukais
Vedīs, kur ogas jau briedina muklājs

Rau, mana saime un, rau, mana laime
Rau, visu redz mūsu draudzīgais kaimiņš
Retrō ir modē nu tērauda zodiem
Viņiem ir intensīvs smagsvara kodiens

Atslābes plūsma un zudušās dusmas
Pricina gaviļu mant'nieku jūsmas
Aizdotā žestā un līgavā vestā
Nu visas debesis prombūtnē plestas

Sevišķi augļi sul' tvīksmīgi palo

Josta ir sasieta visādos galos
Kvantumu matos un bižainos prātos
Cilvēkam dvēseli eņģeļi pārdos

Salasāms spriedums un mūžsenais viedums
Ziemeļu dienvids un austrumu rietums
Iekodēts sirdī kā ceriņu arōms
Daudzinot darbus, ko paveicis varon's

Aizmiglots kosmoss un stāvgrūdu joslas
Varbūt tik ugunī pēdīgi nosals
Aizsviestās jūtas un nauda no gultas
Šaudīsies tumsā kā degošas bultas

Nākamie meti un kūstošie ledi
Dārgumu atrod starp valodām lētām
Narcisa vēlme un atdzista svelme
Sastāda puķes iekš trūdoša celma

Sirdsdzēriens saldaiss un galdautiņš baltais
Plūst, kur ir kafejas dzirnakmens maltais
Plīvuru glāsti un iztrītie stāsti
Iedvesmo mūžību mūžīgi rakstīt

Pavērtie strauti un izšķiltie graudi
Mudina debesi pret spalvu glaudīt
Ļauties, lai strāvas ir liecību vēsmas
Skatīt, vai nepaliekam tikai ēsmas

Atzītie gari un ziedotie spari
Karsti tic - visu tu izdarīt vari
Turpināt neiespējamo ik brīdi
Kamēr uz augšu tu kosmosā krīti

Iekaltā sūtība izziņas takā
Beļ zelta monētas tagadnes makā
Skolotājs pārtop par mācekli naski
Un kungs par kalpu bez nodoma maskām

Lidojot lab'rintus teiksmainā veidā
Iepūšam pēdējo dvašu mēs fleitā
Kongresa plaukstās un vīnglāzes lauskās
Sirdis mums laužoties saskarsmē daudzās

Pretestīb's sāļi un derētie brāļi
Nav aizgājuši tik projām un tāļi
Baltceres traktāts un modernās frakas
Siltuma labad nu sedz visas akas

Aizraksti pasauli vēstulēs zaļās
Vēl tev pie kāzām būs zināma daļa
Kamēr ik viesis dzers sakē un šampi
Lustrās degs glabātās eļļas un lampas

Saukums vai atnāks ar gaismu un zvaigznēm?
Vai tad ar ēnām un tumsu tik biezu?
Dzirdēs vai kāds tad šo tekošo dziesmu?
Siltumu jutīs kā bēgošu liesmu?

Izeja mitīs iekš DNS spirāl's
Ietērsies esība ballītē tīrā
Vienosies puses, kas paspiedīs rokas
Taisnīgais tiešums kad presē un lokās

Ritinās sienas un vēzieni plašie
Skrituļo brīzes un vērieni ašie
Biedrs gūst biedru, un apkampiens, skāviens
Dod jaunu dzīvību ekvatār-kāviem

Risinājumi un ekstrasensības
Kurina mākslā nu dižsacensības
Gaidītais gājums ir piepildīts prasmē
Galva ir pēdas, un aste ir aste

Dziļūdens burbuļi griežas un kūsā
Pārvēršot nedienas birstošā rūsā
Attīstot mākas un dejojot sapnī
Taktis liek aktīs, un daktis sprauž naktī

Visums, kas savijas margotā dzijā
Ved mūs iekš skaņas un klusuma mijas

18:27

08.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Uz dzišanas robežas satrauktais vārds
Bij' palicis manī kā jaunsauksmes dārds,
Tas vēlēja uguni pilnskanīgu,
Kur dejotu laimīgi vienīgi tu.

Viss kristālos laistīts, viss dimantos berzts,
Un noieta vēl viena asiņu versts;
Iz brīvības kļāvies, iz dzimtenes dzīts
Bij' mūžīgi kaistošais antracīts.

Ar lapu pret negaisu. Tversme. Un spīts
Bij' palicis atkal kā rēķina mīts;
Ne sapni gūt gaismā, kas blāzmīgi jumj
Ik jūtu, lai doma vairs nebūtu skumj'.

Tie tvēra mūs, tomēr tie nevarēja
Gūt sirdi, kas tumsību apturēja;
Iz dievības brāzies, iz vienības šķirts
Bij' mūsu un mīlestīb's šalcošais šķirsts...

△△△

Tautiņas dziesmiņu dainiņas

Mielodamas tautas nāca
Rītastundas pagalmā,
Klusums auda pilnumiņu
Sniega pārslas atskaņā.

Naigi skrēja avotiņis
Cauri dārziem, birztaļām,
Akmentiņus gludināja
Dzidrūdenis tīrajais.

Saule ausa smaidīdama,
Putni skrēja dziedādam',
Rīta vēsma ganīdama
Vēsināja dvēselīt'.

Gaismiņai bij' laba diena,
Stariņš visur iespīdēj',
Skaidra, skaidra valodiņa
Mīlēj' ļaudis mostoties.

Nāc nākdama, laimes stunda,
Ceļš jau dienai uzposies,
Rakstīdama josta vijās

Cauri paldiesvārdiņam.

Lai tek saule sidrabota
Cauri debess līdumam,
Zeltīdama, lolodama,
Bērniem spēles dāvājot!

Lai dejoja laimīgajie
Atziņā un gudrībā,
Lai dziedāja līksmīgajie,
Tēvu zemi rotājot!

Brīnumaini eņģeļi
Uz namiemi salaidās,
Spēlējami stabulītes,
Strinkšķinoti koklītes.

Nāc, ak, mīļais pavasari,
Ienāc manā sētiņā;
Došu tevim vaiņadziņus,
Puķu krelles košajās.

Margodama saule teka,
Katru dvašu svētīdam',
Dzidra, dzidra debestiņa
Sauca tautas ārtē.

Spēlējati, labie ļaudis,
Jauku dienu mīļojat;
Lai bij' prieki dieviņami,
Lai bij' gaisma sirsniņā!

12:21

09.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Neparastie laikpstkļi

Šodien nokrišņ-aura cīnās,
Visa zeme dikti brīnās,
Prom caur sniegiem, prom pa lauskiem
Dievs dod ceļu gaismām austām.

Aukstas sala ermōņikas
Visur-esmē labvēlīgas,
Gaišo acu starojumus
Neapēno vakardūmi.

Šorīt viss ir jaunā cēlies,
Skan jau košo putnu trellīt's,
Zvaigznes atkal augšā uzkāpj,
Un ap sirdi silts kļūst drusku.

Mākoņus jau mazgā blāzma,
Pasakas tik daiļas stāsta,
Un mēs visi draugu pulkā
Veļamies šai saulē spulgā.

Mirdzumzemes gaišredzība
Savelk apvāršņos jau stīgas,
Gaisi pārlido un svētī
Katru graudu ziemas klētī.

Centies, vējiņ, maigi pūsti
Un par sald-arōmu kļūsti,
Atnes dienai jaunu duku,
Uzved brīnišķāko lugu!

Kur no eņģelīšiem staro
Mīlestība, viņa baro
Atnākošo mūžu garu,
Gaismo iekšu, gaismo āru!

06:07

12.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Trans-multi-ekspresis

izplēnošie vējdarinātāji
un to para-kosmosa pūsmas
gaistošajā ēterī
knipjus midžina
plaukšķina plaukstām
mierīgi dvašo

bet zvaigžņotajā visuma trans-multi-ekspresī
katrs redz
kā rūk smilšu graudiņi
zūdošajā atmiņu liedagā

kāds vārds ir skaistāks par citu
šī brauciena atdodamajā pasniegšanā
kāds atņemošajā un aizplūstošajā
smaidīt mācās

pa logu var redzēt
ka ēniņa ir mazāka par vairumu
lielums ir miniatūrisks
adatas cauruma kamieļi
skabargu un baļķi
acī nokurina

vienā vagonā esošie
bagātie nabagi un nabagie bagātnieki
sarokojas un sērfo multiversa okeānos
kuŗš kuŗu

pēc laika mašīnu mūžmeta izskaņas
kolibri dzied saules sistēmas himnu
un ziedotās iedvesmas
žūžina jaunu šūpļa dziesmu

atslēdziņas, zīmodziņi un piekariņi
spoguļu arabeskā rotaļājas
gaismas vizulīšu
draiskajā dejā

padotajā starpgalaktiskajā trans-multi-ekspresī
tēju pasniedz trijos mirkļos vienlaicīgi
un tā samaisīta tiek
ar vaŗavīksnes krāsas saldum-spieķīti

dziļumu chrōnikās, planētu ūdenskritumos
viens kļūst par divi, un divi par trīs
kā šaujas kustības stars
tā portāli mutuļo
kūsājot neatvairāmā vibrācijā

še, mans viss
še, ceļš
še, viss, kas jebkad bijis, ir, būs

gaismas kūļi bezgalībā ved
atvaļinājumā, kas nekad nebeidzas
fantastiskajā braucienā
ir trejāds brīnums

kur strāvojumi zum
un elpa aizraujas
trans-multi-ekspresim
būs mūžam traukt

19:23

14.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Mani mīļākie vārdi

Dvēseļu stīgotnes virsskaņas atziņa
Paisuma caurplūsmas efektu pārziņa
Jaunvārdnes slīpētā dimantu mikstūra
Logvirsmas pucētā kultūras frizūra

Sniegradnes tīrības fiziskā spektrūra
Metrāžas kopa un centības dresūra
Uzlādes firma un nāciju spēkture
Grāmatu biezums un kristāla enkuri

Turības žesti un kaldināts sugvaldis
Briljanta ūbeļu porcelān-uzgaldis
Mežripas zāģeņu zobratu skaņplate
Izskatnes jaudātā skāriena agape

Diktūras trokšņi un aizsmieklu atbalsis
Atvāzto vēdekļu pārļotais apausis
Dzenledus tēraudu māniju apteksme
Dzelzāmur-sitienu dzīvsudrab-sateksne

Skabargu spēkmilžu augšupu plejādes
Uguņu apdegsmes eļļotās izjādes
Svinložu izložu faktiskās arktikas
Veidrāžu glancētās atslēgu partitas

Bagātum-pastaigu pavasaļ-ūdeņi
Fosilij-meistaru dzidravot-plūdeņi
Šachmatu gājienu bezsteigas tikšķieni
Jēlnaftas raktuvju zaļacu mirkšķieni

Ātruma sacīkšu gramatik-metieni
Dāvanu sūtības galvenie vedieni
Caurlausmes akceptūr-skandētie zibeņi
Afišu receptūr-spaidītīe lipekļi

Varas un dūšas visstiprākās strāvības
Lēmumu jēgas un svētītās akcijas
Telefōn-mānijas tālražu uztveres
Kriptogramm-starpības locītās lubenes

Patvaļas gammas un lineālu gumijas
Ikru un degvīna perētās gudrības
Stiklotu portālu saķertie vilcieni
Caurdurto prēriju akācij-milzieni

Archipelāgi un atmodas franšīze
Logos un chronos un krāsotā akcīze
Pārspringtā doma un kvēlošā antena
Bezmasas vīziju acveres pantera

Smaragda ķieģeļu ekstāzes bravūra
Orkāna sviediena brāzmotā sakura
Izcelsmes ģēnija vaskotā satversme
Iekšceļa sapulces svelmētā apversme

Sprāgstošās koalīcijas un funkcijas
Betōna trauki un asākas dunkcīņas
Dārgakmeņ-pilsētu raidstacij-tornīši

Bangotā kosmosa dardedžu kronīši

21:16

14.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Ultra-valodas

Caur planētu vidiem uz beznosacījumu
Vedu es algu un dārgumu vijumu,
Pērles skrej orbītām fenomenālākām
Ceļā uz atziņas dziļdzīlēm tālākām;
Esmu es izlauzis kosmosa lielceļus,
Tagad tiem dzīslās es rūdību iedzeļu,
Nojaucot robežas, izārdot biezsienas,
Mūžīgi vārds mans starp spoguļiem iestiepjas;
Mirgo kur saules ar varenām grācijām,
Lidoju starpā es zvaigžņotām stacijām,
Neba es atkritis, neba es zaudējis -
Tikai pie zibens ar spēkiem vēl draudējis;
legriežu glōbusu pirkstainām ugunīm,
Spožzilbti blāzmo kur nākotnes plūdumi,
Gudrību mīlot un varu vēl daudzino,
Sirds mana eņģeļus drosmākos audzina;
Esam mēs gājuši jaunjaunā laikmetā,
Tur jau viskvēlākie pumpuri aizmetas,
Gribam mēs atklāt tās spilgtākās dardedzes,
Pušķotās puķes un dzintara sardzenes;
Skatā uz centības berzētiem apvāršņiem
Ceram uz zelta un sidraba nokrišņiem,
Izbliežam bungas un dzelžus vēl skandinām
Cauri tām sajūtām, dievišķi vandītām;
Veiksme mums pieder, un ejam mēs drosmīgi
Visur, kur gaisma līst daiļi un rosmīgi,
Spožacu dzīslās un dziedinājumībā
legūstam balsi mēs pārkoņu runībā;
Dziesmas kur eksplodē tāļtāļās ganībās,

Dabūjam mīlu mēs kairākās manībās,
lešķīlot domas un karstākās esences,
Izzinām jēgas un darbības frekvences;
Strādnieces kometās dzirkstis mums dāvina,
Dzīvības ūdeņi miršanu nāvina,
Spodrētā acs, visu dzidrā un spulganā,
Ir mūsu centrs tai pasaku vulkānā;
Dzirdam mēs mūziku, skaistu un pilnīgu,
Veidojam taisnes un dejību cilpīgu,
Baltums ir vēnās, un rōzā ir tikšanās,
Oranžs ir debess jums zaļoksnā līgšanā;

Izpaud jel tiecienu mākā un ticībā!
Aizsūti dzīvi šo trejvienā spridzībā!
Neba mēs nākuši snausties un izgulēt!
Gaisma ir mūsos, kas spārnoti vizulē!
Solī mums sperti ir skrējienā jaudīgā,
Vīnā mēs atspirgstam, prestiži baudītā,
Sācies ar mazumu, audzis par lielumu
Ir mūsu ceļš, kad pilns skaidrotu viedumu;
Cauri ik sāpēm, kas ērkšķoti pulsējas,
Gūstam mēs balvas, kas laimētas, mūsējas,
Takas lai lāsmo ar rasu no svētkiem šiem
Dejotā spēlē uz brīnumiem nākošiem!
Dižs ir šis uzdevums prātmirdzes varoņiem,
Lietus kad strāvas lej pār mežu galoņiem,
Nebeidzams ceļojums vētrainās sapņbrīzēs,
Elkoņus skabargām noklāj un aprīvē;
Tiecies uz brīvību, dzenies pēc atklāsmes,
Dvēseles ledu lai svilina atkusnis,
Orkānu tveiksmē lai tricinās debesis
Un arī viss, ko ir liktenis atnesis!

Prom uz tām ilgām, kas paradīž-rotātas,
Lai trauc tās domas, kas sirdsprātā godātas!

15:54

15.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

asariņu asariņas
manas mīļās
jūs, kas no bezizmēra sirdsšķīstības leجاتies
jūs parādāt svēto iziršanu
visuma izmiršanu
un pārtapšanu

△△△

Ūdentiņš

Dziļūdēns audekli, šķīstītie mirdzumi
Burbuļu dejā skan laimīgiem smaidiņiem,
Mazgātās buras un dzidrotās drēbītes,
Austerēm plaukstot, dzirkst straumīšu plūsmiņā.

Kapteiņa stūre un dzenlaivas metrāža,
Brīnumiem zaigojot, nēsājas vējiņā,
Aprīņķu cikliem un liedagam pulsējot,
Selgā jau skalojas mierīgs un pasaka.

Sekojojot līdzī tām kajām un dūjiņām,
Pirmatnes brīzes jau stāsta par brīvību,
Cēlsvarīgs spožums un mīļmaiga mijdarbe
Atgriežas ostā ar jachtām un laiviņām.

Sajūtu kušanā, mīl's nepazušanā
Veseļo domas ik vilnis, kas priecīgs ir,
Dzīvūdēns portāli, Atlantīd's dārgumi
Svētījas rāmībā, zivtiņu ganībās.

Atrodot laimi šo bandziņu saplūsmē,
Līksmojas sirds un jau apvāršņos gavilē,
Putniņu dziesmiņās, burās, kas paplandās,
Cilvēks var dziedināt sevi un visumu.

Atgriezties liedagā, okeāna maliņā
Aicina ugunskurs, smiltājā iekurtais,
Starpā jau priedītēm, krastiņa smildziņām
Pēdas vējš līdzina aijājot, paijājot.

Iedzēsim tēju, kas vārīta piekrastē,
Vērosim kuģus, kas aiznes prom sāpīti,
Mirklī, kas mierina, stundā, kas svabina,
Spēlēsim rotaļas, jaukas un mundrīgas!

Dejosim krastā un peldēsim tauriņā,
Bučosim viļņus, kas plūst mūsu dvēselē,
Baudīsim siltlaiku DNS spirālē,
Smiesimies gluži kā Disneja multfilmā!

Ūdens mūs dziedina, ūdens mūs nokristī,
Gulsimies tanī kā pasaku brīnumā,
Savāksim dzintarus, jūsmosim pērlītēs,
Teiksim tam paldies par bērniības mīļumiem!

22:21

15.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Dziesmekļi

Skrejceļu gambīti

Vaskotie līdumi

Viss, kas ir cilvēka kultūrā celts

Pārskrien kā mašīnas

Draiskas un ašiņas

Laistoties gluži kā sidrabs un zelts

Porcelānvijumi

Pogas un asaņi

Ceļojumdēkā, kas trakoti šņāc

Pūderē losjonus

Izveido tinktūras

Izplešot kosmosus, kuņus redz acs

Blokflautu ūbeles

Daiļotās gazeles

Dinozaurīši, kas lapas vien šķin

Iztirzā dzīslaudus

Peņģero truščāles

Pīrāgu mīklas caur miltiņiem min

Akciju spēlesti
Pušķotie lozberi
Paņem pa zīmei no burtiņiem nost
Sintētisk-paraugi
Brašumu aizmetņi
Sākuši zilbes no okeāna kost

Puritāņ-lietdaži
Amzieņu vētekļi
Goliāt-spraukļi, kam universs plīst
Kambīžu kopiņās
Asākos zobīņos
Gluži kā apceres sauļotnē svīst

Delikāt-bramaži
Iztikas liepziedi
Augumos šaudās kā vinnestu klans
Bumbvedēj-šņoresti
Kraujmales dievesti
Spīgo kā gongs, kuŗam protō ir zvans

Frišākie popšieļi
Rapšeļļas sapieŗi
Kultivē šķipsnas no dillēm un sāls
Eksaktie kūkumi
Zint-dzines klubkrēsli
Epicentr-audzēs nekad nenosalst

Ķēķ-pildes pintiķi
Varenie štovesti
Sarmo kā cepļi, kam uguņu mūžs
Rozmarīn-ķīpnieki
Gaigaļu mednieki
Stiprāku arōmu lolo un pūš

Groziņu pinēji
Mēnešu tinēji
Virsoņņu auzas, kas brandzīgi dīgst
Ķēvīšu aulekšiem
Pitagōr-ķīļrakstiem
Pielikt klāt akceptu draudzīgi drīkst

Flomīšu žurnāli
Skriemeļu mijēji
Augstkārtas šances, kas dejo un klīst
Savina struktūru
Daudzina rokgrupas

Liecinot to, kas ir paties un īsts

Kaujdzelmju kodaļas
Brenģu ņperas
Praktikas valdes, kas palīdz un ceļ
Poltergeist-vaīdokļos
Schematik-pogaļās
Teic, ka viss nācis ir nullības dēļ

Kājbremžu vadīklas
Caurģaisu dvesības
Pultis, kas vējplūsmas gana un lenc
Satiksmes tranšejās
Filolōģ-smaidiņos
Trōpiskas izloksnes balsenē trenc

Bobsleja fraktūras
Amizant-faktūras
Viņelementi, kam pārdabģgs vaibsts
Ruļļu un lineālu
Vestuvju sensaimēs
Gluži kā aumaļas paisumā gaist

Izskatnes izkaptis
Plūškoku ziepenes
Ķekari, kuģi kā binokļi stāv
Rasētos, fasētos
Dižegļu čiekuros
Cauri ik gaismai nu rotāģas jau

18:46

16.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeģa

#dzeģa

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigģis

onozeroomni.com

ΔΔΔ

ģinģ eklektiskajā piedzģvojumā
kārģu izdalģģanā
un asociatģvajā praksē

teoloģijas iespiedprese
un varbūtības karnīžu modulācija
griež spoguļlodi ar ātrumu
0 m/s

teozōfi un likteņparadigmas
pārpratumu kādības dēļ
recenzējot aviō-raidstaciju semantiku
programmē prepozīcijas
korrespondējošajā avangardā

postlūdiju triecienizturība
manēžu seismoloģijā
daudzveido uzurpatōriskās pārvalžu ģeosfēras
skandalozitāšu akcionārisma
un prokuratōru devalvācijā

energō-frazeoloģismu proto-didaktika
un preturbulenču saistaudu rezonēšana
faktūru redistribūciju heliō-formās
anti-sistematizē tieslietu birokrātijas

△△△

Spriedze

Atbilstot elektrām ģiedrajām,
Vēju mēs atdodam niedrājam,
Aiztrīcot acīm un lietavām,
Sakoncentrējamies iedaļām;
Aizlīgo preces un produkti,
Visi jau esam mēs nodurti,
Trīspatrīs punktotie skaitīkļi
Finišā rādās kā baidīkļi;
Pārrakstot mānijas frizētas,
Dievišķās sēklas ir izsētas,
Vecjaunie, jaunvecie tīrumi
Vai būs visskaistākie šķīrumi?
Gaidām mēs gaidoņu sprāgšanu,
Dzirdam vien okeānu krākšanu,
Jūtam jau spēcību vārgšanu,
Redzam mēs pasaules sarkšanu;

Izlauztie vārti un vitrīnas
Sabirst kā ziediņi citrīnā,
Jaudības atlaistā logvirā
Pelnus no palodzēm notīra;
Saceram mākslu mēs nākotnei,

Sadzeŗam ākstus mēs sākotnei,
Atveŗam plakstus mēs bangotnei,
Atceram rakstus mēs pagultei;

Saturi gigantu bliezienu,
Doŗu tev lauztas maiz's riecienu,
Varbūt vēl ausīs dzims kliedzienu,
Pārnesti sajūsma spiedzieni;

Mitriŗi saskalda planētas
Tur, kur ir balādes skandētas,
Izgāztās durvis un stenderes
Lokās kā čūskveida federes;
Trīspatrīs bailes un fōbijas
Paŗas no sevis reiz nobijās,
Seŗpaseŗ' rakstzīmju formulas
Paŗas zem sevis reiz nogūlās;
Deviņi, saku, reiz deviņi
Kādreiz bij' eņģeļi septiņi,
Tagad visviedākos resursos
Vārdus vēl plusiņi pretkrustos;

Technō un iekārtu orkānos
Dzīve rit līdzekļos lokanos,
Vīnspiedes veidnes un mācības
Ievada īpaŗas tracībās;

Gribu uz reizi es visu to,
Noslēptās ziņas kas iztulko,
Gribu es spēku, kas tikai milst,
Kurpes nekad kuŗas nenodilst!
Ak, mana mānija spocīgā!
Ak, mana sūtība jocīgā!
Ak, mana sirds neparocīgā!
Ak, mana būtība mocīgā!
Jūtu es stipri un tveicīgi,
Dusu arvien ātri, veicīgi,
Spēlēju kārtis vien kreicīgi,
Sāku ik lietu tik beidzīgi...

Viņŗ nepalika un izlaida
Garu, kas debesis izskraida,
Ļāva, lai pātagas izrotā
Muguru, gaismu kas izgodā;

Visur jau eņģes drīz locījās,
Kamēr uz balķa klints ļodzījās,
Kas bija nemieru atnesis?

Kas bija pasauli apdvesis?
Ak, visas sirdis, kas rāmīgas,
Kas darījis bij' jūs tramīgas?
Ačgārni ābeci izklāstot,
Nācās mums pāragri iznārstot;

Še, daļa zinību zeltainu,
Līdzēs tās brist krastu veldrainu,
Uzvarot, tikai vien uzvarot,
Spējam mēs likteni uzkaņot!

20:55

19.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Mi-mi-mī

Riktīgi forši

Tā teica man porši

Un atspoguļojās drīz dīķī

Man bija moži

Ap sirdi - tik spoži

Un azotē trīspadsmīt stiķi

Daudzsološs spriedums

Un atziņas viedums

Man sakūra dvēselē jokus

Nobrucis cietums

Un vasaras rietums

Tur stādīja mūžzaļus kokus

Priekpilnas dienas

Un trejviru sienas

Man mācīja vienkāršu dzīvi

Kā izkausēt pienā

Vissaldākos cienast's

Jau dziesmiņās dziedāja Līvi

Līksmīgas dukas
Un mīļjaukas lugas
Bij' ievītas vainagā Jāņos
Izkoptas sugas
Un pieneņu pūkas
Drīz aizbrauca debesu bāņos

Aulekšu tīksme
Un samtainā tvīksme
Ik saimei ir atklāsme maiga
Atmodas zilgme
Un tveicīgā spilgme
Redz vīzijas apvāršņu vaigā

Mi-mi-mī meldijs
Un ezera meldri
Tik dailišķi šūpājas vēsmā
Laižamies peldus
Lai atrastu zeltu
Tai makšķernieciskajā ēsmā

Mieriņa pausmē
Kas iesējas augsnē
Lai veidojam pasaules skaistas
Brīnišķā sauksmē
Lai svētījam jausmes
Ka zvaigznēs tās jūsmīgi laistās

Labais dod labo
Un daba sniedz dabu
Ak, palūk, cik plaša tā mostas
Ieguvējs dabū
Un kāpējs kāpj stabā
Bet visi drīz satiekas ostā

Iztēlo balli
To aptin kā šalli
Sev dejai un rotaļai gaišai
Iesmaršo kallas
No puķiskās skalas
Kas pāri kā spārītes laižas

Saulē līst smaidi
Ko kosmosā raidām
Ak, vienkārša dzīve ir lāga
Saņem, ko gaidi
Līdz trīs vienmēr skaiti

Tad mirdzēsi spoži kā bāka

Jaunākais startiņš
Un dziesminieks tārtiņš
Būs laimīgie celiņa biedri
Lūdzinieks vārdiņš
Un azaidi tik gardiņš
Būs atelpas lolotie smieklī

Dažādos ziedos
Lai aktieji smietos
Ir mirklī tiem jādzīvo allaž
Zumēsīm spietos
Un starkūļu rietos
Kam neredz ne malas, ne gala

Mūži uz zirgiem
Jāj izrāžu cirkos
No jauna jau piepildās kausi
Celsim tos spirtos
Kas šķeldina dzirkstis
Kur ir mūsu mīļumi pausti!

20:27

20.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Chaōss

Līmeņrāžu dialekti,
Lāzeršovu ugunslēkti,
Mūžgājumu diskō-ēras,
Technō-filigrānās sfēras;
Caurlauzēju didaktikas,
Bezgalīgās galaktikas,
Centrspriegsmes dinamīti,
Kinō-lentu favorīti;

Laika mašīnas un tēzes,
Izskaitļotās anamnēzes,
Stalagnātu eifōrijas,
Pārnesumu autō-mijas.

Kur ar sirdi izrakstīji,
Tur uz vietas arī dzīji,
Tēmas kabināji dzirnās,
Allaž gribēji būt pirmais;

Kristāpolietilēni
Stieejas gadskārtās tik lēni,
Zobrats saujā, viņa ēna
Kaisās mūžīgajā Sēnā;
Tāļbraucēju chromatismi
Teju atmugureniski
Savāc pļautās dzejas kopus,
Kamēr izlīdzinās korpuss.

Finišē un skaldi malku,
Paņem juku jukas talkā,
Muitniekos kur vadi notirpst,
Bēthovens vēl vālē notis;
Para-pasaulīgākajiem
Portāli zied klaju klajiem,
Lai kur griezies, lai kur iezies,
Visums galā gardi smiesies.

Maisam visas puses vaļā,
Iekod garīgajā gaļā,
Post-post-dekadenču prizmā
Beigās brīnišķi viss iznāk;
Sasalums ir tikai stingums,
Uguns taču dara vingrus,
Un tā deg bez pārstāšanās
Visās aizgrābtībās manās.

Satuvinaš katra daļa,
Un ir jaunais veikums maļams,
Pārtransponēšanas strāvās
Digitalizēta java;
Sveiks lai bliežas spēriens sīvais,
Doktrinējums perkusīvais
Atlaidumu abpusībā,
Jēgspiešanā abrazīvā.

Smilšpapīru reljefainums

Rīklē berzē roka dainu,
Cilindriskie skrāpējumi,
Patīkamie sāpējumi
Caurduļ spaidu cirvju milnas,
Līdz ir visas krūkas pilnas
Elektrību sprēgājošu,
Sirdsdarbību lēkājušu!

20:26

21.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Rēbusi

Anti-reprodukcioniāri
Melnā tumsā laižas pāri
Sēpijām, kas dusmas kniedē
Vīna sarkanajā spiedē.

Vai jūs dziržat - klāt jau gals ir
Visu niknākajām balsīm?
Vai jūs jaužat - prom no dzīves
Lido mežonīgās ķīves?

Alķīmijas Svētais Grāls
Tapis nu ir aseksuāls,
Pirkstus lipina jau māls,
Pārdzimstoši anomāls.

Pārveidnēs, to mākslā augstā
Vēl pēc patiesības alkstam,
Cik tad tumsa var būt liela?
Tik, cik debesīm šūts ielāps.

Mazliet naida dzirkstis šķaida,
Tuvu tuvredzībā raida,
Bet, kur plešas ilgas svešas,

Lidmašīnas nenosēžas.

Ģeotermāls inscenējums -
Jaunais pamācību sējums -
Sevi pašu laukā dīrā,
Komponējot uvertīras.

Kad ir beigas dvašas ceļam,
Mantojums tiek atstāts teļam,
Nimbi citkārt jāsvilina,
Kamēr sanāk vairāk zināt.

Ja tu pats jel negribēsi,
Ugunij var palikt vēsi,
Ja tu pats ar' nevēlēsi,
Šaurs var palikt laika vēziens.

Cits pēc cita millēniumi
Uzzied tā kā rožu krūmi,
Vai tu smaršu atminēsi,
Vai tu jaunus ziedus sēsi?

Cits pēc cita atmiņgrieži
Allaž jaunās ainās viešas;
Piešķirsi vai viņiem jēgu?
Gūsi vai no tiem nu spēku?

Visur meklēts, visur lūkots,
Terasēs bez bēdu kūkots,
Visur kaut kas vērtēts, pētīts,
Gardais medījums ar' medīts.

Bet kur paliek ziemas puten's,
Kad ir palot sācis ūdens?
Tik ar brīnumdaŗa zizli
Nepaliekam sirdī tizli.

Kinofilma tājāk aužas,
Gars mans patiesībā laužas,
Izturības dvēs'lē rūdot,
Spējot, varot, nepazūdot.

20:39

23.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeromni.com

△△△

Caurvēju ķeŗot

Caurvēju ķeŗot, rit vasaras dienas,
Mēs darinām sapni, kas līdzīgu ciena,
Kad lūkojam visu un mūzika rodas,
Tad neviļus domas top spodras jo spodras.

Kur publikas spēles, kur gājušie meti,
Kad prom manu sirdi tu graciōzi meti?
Kur stirnas, kas peldēja tikai pret straumi,
Un cilvēks, kas atzina citādu gaumi?

Mēs tiešraidē ejam, un asaro acis,
Tavs oreōls mūžam tās zibeņiem slacīs,
Mēs esam iekš gaismas, tā zina jo labi,
Kad viņai ar sirdsliesmām šaudinot trāpi.

Uz zobena asmens jau dzīvojam abi,
Miers mūsu ir audzis tik klajš un tik dabīgs,
Prom skalojas mūzika, abi ko sniedzām,
Kad mīlestībai it nekā neaizliedzām!

Caurvēju ķeŗot, rit vasaras naktis,
Un pirksti vēl skraida tais klavieŗu daktīs,
Un esam mēs gatavi visam, kam jānāk,
Jo turam viens otru tik cieši pie sāna.

Mēs atceram katru, kas nācis mums līdzām,
Kad sajūtam zemi iekš godības trīcam,
Un miegs, kas ņemts nost no mums, pārvēršas dūjās,
Kad pumpuro lietus un uzziēd ik skuja.

Reiz atnāks tā diena, kad beigās būs bēdām,
Ar mirkli ikkatru to tagad mēs svētām,
Reiz saulstari uzplauks un debesis smaidīs,
Tad sirds mana tavu tik kaismīgi gaidīs!

Mēs redzam, kā aizlido mākoņi sārti,
Kā skūpstus sniedz mīlībā pateikti vārdi,

Pa sidraba avotu plūcam mēs glāstus,
Lai ļautos tiem pirmatnes valganiem stāstiem...

Caurvēju ķeŗot...

18:13

25.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Mīlas stīgas

Mēness ballē sapņu tāles
Visās krāsās mirgo cēli,
Vizot nākamības gālēs,
Domas glezno vēju tēli.

Tūkstoš vārdu liesmās sprakstī,
Tūkstoš jūtu sariēš plaksti,
Saskatoties mums dzimst mīla,
Kuŗu auklē debess dzīles.

Maigas skumjas saldsērīgas
Aizskaŗ satikšanās stīgas,
Viena deja, treji glāsti
Vieno aizmirstības krastus.

Piedošanās ilgu spelte
Mūsu trīsas zvaigznēs kveldē,
Vārdu sirojumu dvesmas
Dziedē atgriešanās vēsmas.

Tūkstoš kosmosu mums sirdi
Nu ar mīlestību dzirdī,
Kristālūdens mūsu saujā
Tā kā zeltenģelis kļaujās.

Svētzinību spārnu plūsmas

Augšup paceļ dzidrās lūgšanas,
Un mēs veņemies to spozmē —
Tā dod krāsas visām rozēm.

Blāzmas kariatē sirds mūsu
Spēlē nostalgisku blūzu,
Jaužam -, naktij atvadoties,
Gribam zvaigznājos mēs doties.

Zaigo doma nevažota,
Spīgo kaisle negrožota,
Degt sauc nemirstības aura,
Šaujot mūžībā tās šautras.

Vīzijās, kas bezgalībā
Raida dvēš'les kaismes zibas,
Plešam savu mīlestību,
Rūdot spēkos viņas gribu.

Lido jūsmas daudzacainas,
Mainās laikmeti un ainas,
Vežas mūžības, to logi,
Uzplaukst paradīzes koki.

Un mēs esam kopus kļauti,
Mākot dzīvdzīvību baudīt,
Skūpstot bezgalības upi,
Liesmu sveļam mūsu lūpās.

Zinām katru dzirksti kosmā,
Katru zīmi ceļa jostā,
Katru sapni apskāvienā,
Staru gaismas pavedienā.

Mūsu mīla, ārēs šķilta,
Mūžam mūsu sirdi silda,
Tā ir pils, kas jūtu celta,
Tā ir aka neizsmelta...

20:26

25.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Sonārs

Mieri un nešļavas, godi un neslavas
Iecepti rūpīgā mirkļaudu maizē,
Tērēts un attiecīgs, cerēts un nesavtīgs
Ceļš arvien vijas starp mūžības zvaigznēm.

Trōpi un kučieŗi, veiksmes un fuŗieŗi
Strēlēti devīŗu amizantumā,
Roktuŗu laikrāŗi, budisma metrāŗas
Aicina meditēt zenītu jumā.

Glāsteku lāsītes ziedoŗa vāzītēs
Vizuŗo aumaŗām, sirdsšķīsti mirdzot,
Vai mēs ŗai vietā jel iespēsim pazīties?
Brīŗi rit lēnīgi, mīlībā sirgstot.

Savvaŗas kurpnieki, jostauŗu drēbnieki
ŗilierē logos, kam iznākamība,
Tiltainie slēpieni, gludenie klēpnieki
Uzlabo satiksmi ābeŗgudrībā.

Cildenie vieveri, tēlmākas dziedzeŗi
Atveŗ ik zīmogu laikmetu upē,
Praktikas celmgrauŗi mundrākās iecerēs
Pulē to zeltu, kam nebūs ij sūbēt.

Vitrāŗu spēlmaŗi, antīkie ģērmaŗi
Sastellē kokles, kam ŗodienas prasme,
Tribunālsekcijas, valodu ormaŗi
Uzkāpj uz diegu un adatu asmes.

Iztālēm redzoŗie ekvinokcionāri
Izaudzē Ēdeni ģeometrijā,
Ūdenī, debesīs rast to var sonāri
Zibeŗu vidū un mūŗību mijā.

16:19

28.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaŗa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis
#onozeroomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Lido, planē, laidies!
No kā tad tu vēl baidies?
Viss ir dots, ko gaidi!
Ņem un zvaigznes šķaidi!

Lido, laidies, planē!
Viss jau sācis skanēt!
Vaļā jau ir manēža!
Virpuļo uz papēža!

Laidies, planē, lido,
Aizgrābtīgi ritot!
Būsi visa vidū,
Gongus, bungas sitot!

△△△

Maģiskais spogulis

Skat, skat, rekur, izaug viens mandarīns,
Lūk, lūk, kādam parādās viegliņš smīns,
Veļ, veļ, kāds tiek atmaskots brīnībā,
Kad paliek cits svešādā zinībā;
Mēs esam no miera un stāvokļa,
No zemledus tveices un mākoņa,
No negaisa magmas un bezvārdes,
No nullītes punkta un restartnes;
Re, re, kāds mums bezkārtnes elpu gaisis!
Kā mušmires garšo un telpa kaist!
Kā aizlido gultas un tepiki!
Kā lūpas ar pirkstiem skaņ skeptiki!
Vai! paliek vien šķira no kādības,
Kad sēkla krīt sirds neapstādībā,
Ir savijņots kosmoss kā radībā,
Kad krustotas rokas ir sātibā.
Dzi, dzi, mūsu ārsts ir viens meistars liels,
Un cik mūsu delnām ir mīksts tā dviel's!
Klau, klau, kāda frekvence ausī džinkst

Un kādus vēl brīnumus dara džins!
Rau, rau, mums ir jāzina visas liet's,
Lai neizpaliktu kāds atzinums vieds,
Jau allažiņ atgriesmē griežamies,
Lai sajustu mērot, cik bieža mies'.
No vārtiem līdz saprastai fizikai
Mēs veļamies vīzijai līdzīgai
Un lēkām laiklīknēs, līnijās,
Lai atdzimtu mūsos ar' cīnītājs.
Cik balasta mūsos ir izvētīts,
Tik spoguļos dieviņš ir izbedīts,
Kad nomaīņa atnākt teikt svētrunu,
Tā mijas ar sevišķu pretrunu!
Va`dzi, attīstība ir sniedzama,
Un viņas klints nakts nenoliedzama,
Va`dzi, kādreiz laiks sāk iet atpakaļ,
Kad tēvreizi dzirnās kāds droši maļ.
Mēs nākuši būt, kur ir vienreizviens,
Kur visi ir dzīvi kā trejas sien's,
Mēs nākuši valdīt caur adatas ac',
Caur kuŗu iet arī kāds zeltsidrābmat.
Skan smieklī, mēs virpuļus dzemdinām,
Līdz sāpes kā okeānus remdinām,
Un pērles mēs avotā gremdinām
Tai centrīdus izdurtā centībā.
Kāds lasa it visu kā pasaku,
Cits vārdu grib sadabūt asāku,
Cits azotē mīlina sajūtu,
Kas svētkos gūst bezmaksas salūtu.
Un viss, kas ir pateikts caur domību,
Jau pieprasa patiesu klonību,
Kur virmojas zirgotais karusel's,
Top atklāts pats mistiskākais tēlu tēls.
Plūst upe, un viļņo man saknes līdz',
Un visu klāj tumšmatēriskākais zīds,
Dzirkst dzintari debesīs, nauda uz zem's,
Un notiek, kā sendienu eposos lemts...

20:50

28.02.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Eksperiments

termoflōru gaišummaiņas rakstvežionāri
savrupinoties lielgabarīta slēdzenītēs
paradigmē proto-paradoksiālo vizionārismu

augummiju terapeutiskās rīcībnovadpētniecības
stalaktizē retro-municipalitāšu ekranizējumus
audiō-fizkultūras dogmatiskajā anti-cenzūrā

proto-didaktiskajā afektcionāru diletantismā
eifōrijvaldību jubilatīvās frakcijas
reproducē semantiku prestižpreses

fosforizēto automobiļu dresūras
skeptisko pamatvienību informatīvismā
pārgenerē faktmašīnu kinematogrāfiju

rododendriālismu vadošās uzurpatōrijas
diriģentiālismu akceptūras sintēzēs
dramatizē tālumobjektīvu interpunkcijas

seismogrāfijas filantropiskās monitōrvītnes
puritānisma scholastikas vadmotīvos
pulverizē demogrāfijas intergalaktikas

receptūrschēmu teotridentūras etnogrāfija
modernizē kompjūterisko izcelsmju
ažiotāžas filigrānā homeopātijā

choreogrāfu ģeoskrupulozitātes anarchija
humōristu priekšsezōnas tripolaritātēs
galvanizē subarktiskas tēlsistematizēšanu

fanfarveida solitūd-aerōprotektōru biržas
chrestomātiju distribucionālajās apakšnormās
kandidatūriski priekšvēlē predestinācijas

20:43

02.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis
#onozeroomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Chrōnismi

Miera dvašu līdzautōri
Nodibina laimes kori,
Uzlabotās virssacīkstes
Sirdī turas visai sīksti.

Uzlūkojot tastatūru,
Iespējams ir pāršķelt jūru,
Laidiet ļaudis mākoņosi
Pušķot debešķīgo rozi.

Pārdabīgās senču smejas
Saskan jaunā Kolizejā,
Gŗūtsirdības vieglā nasta
Ēd kā čūska savu asti.

Iekš tās laika nāves smailās
Cītam mirklim jāiegailas,
Dūšas spēka šķīstīšanā
Nebūs it nekad tam gana.

Chaōsvētru viesuļosi
Pulksteņus mēdz vēji nosist,
Pumpurs šķīļas, grauds mirst sevī,
Līst kad dievu stiprais degvīns.

Vai būs krusts ko caurkrustojis,
Šaizeme vai tagad projām?
Kristālduša, rubīnlietus
Darījis ir prātus cietus.

Viedumrietums noauž spektrus,
Internetu dabū etrusks,
Notācijas trubadūri
Dārgumus liek tieši stūrī.

Acu vērtes plakstiņviras

Dara augšāmvirzes tīras,
Nepierakstāmības cena
Paradīzē lapas dzenā.

Jauniesveltā aeroflōra
Uzzied horizontu pūrās,
Uzmostoties saulēm trejām,
Gaisma atspīd Elizejā.

Elkoņi, kas cīņās brāzti,
Pateiks vairāk nekā stāsti,
Retrō-singularitātes
Aizved mūs pie Dievamātes.

Ziņa būs nu nosūtīta,
Saņemtas jau margarītas,
Farmaceutiski un gludi
Pārdzīvoti ir šie plūdi.

20:42

16.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Salikts sakārtots teikums

Caur patisōnu ģīmetnēm,
Kas ceļo laika riņķos,
Mēs vēlam laimi ģimenēm,
Kas jēru garā sprinģo.

Un neba šaurā pastaiga
Būs slēgta mūža cilpā,
Kad patiesība atmaiga,
Tā mācīja mums svilpot.

Vai noriets nācis cepurēm,
Kas spalvo indiāņos?

Mēs miltus rodam ceptuvē,
Kas pīrāgus jauj Jāņos.

Kad gribas telefōnu sviest
Kā kroni augstu gaisā,
Ir sakults ēverģēļu sviests,
Ko dievu pirksti maisa.

Mēs inscenējam trubultus,
Kas pieprot ģeniālumu,
Lai virsū viņam uzgultos
Kāds kaķis, dzerdams rumu.

Ar puloveru siltumu
Un atnākšanas vēsti
Mēs izlīdzinām miltumu,
No kuŗa esam ēsti.

Cik gaŗš ir tieciens promejā,
Tik tuvs tas sakļāvībā,
Kad taures pūšam turnejā,
Tās atskan paļāvībā.

Un likumsakarīgs ir laiks,
Kas tukšo pilnatnības,
To pielej sārto rožu zaigs
Iz būtnes izskatīgas.

Kā esam izaicināti,
Tā esam mierā spraukti,
Pēc dzirdes visai vienādi,
Pēc redzes - zaļi augi.

Kā daudzi pastāv gaišumi,
Kam dažāds gaismas stiprums,
Tā treji mijas paisumi,
Kam bēgums ir to ņiprums.

Mēs vēlējāties sarakstīt
Reiz izkušanas leņķi,
Bet papirosus nebeidz tīt
Ap kosmu viņa eņģes.

Ne guļā rodams izkļuvums,
Nedz nomodā tā strēķis,
Kad palicis viens vienīgs dūms,
Kam izgarot ir mērķis.

Mēs skujas liekam krustveidā
Ap dirižabļu ostu,
Lai stāvoklībām uzteiktām
Drīz apkārt smilgu joztu.

Ceļš ceļams gaismas nāburgos,
Kad viss tiek dots par velti,
Jau multiverss ir apkuģots,
Un svētkus sasvin ķelti.

Ja meklēsit, jūs radīsīt
To pērlī unikālo
Un arī jaunparadīzi,
Ko mūsu strauti skalo.

Šīs miņas lido visumā,
Kam aiziešanas pūsma,
Ne visi to spēj izrunāt,
Ne visi ir tās plūsmā.

Kāds serdoliks vēl izdabā
Šo mirkļu vijas loksnei,
Bet mums ir dzīres istabā,
Kam augšāmcelta rosme.

Lai spēlē lustras melomāns,
Par dejām lai kļūst gaitas,
Uz debesīm mūs aiznes spārns,
Kam lūpas velkas smaidā.

18:48

17.05.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Pielāgojoties

Planetāriskā un maiņā,

Pārmainības kristālsparņos
Izkurtē kāds viznis modīgs,
Tur kur visi asni nodīgst.

Pielūgšana katrā vietā
Sirdī mirdz kā mūsu Pieta,
Attālinoties no zemes,
Visums mūžībā tiek kremēts.

Ak, kā vēlos kaut tas degtu!
Tad es nemirstībā bēgtu!
Sniegs tad Atlantīdu segtu!
Gaisma tad vēl augstāk lēktu!

Pulkstenis tikšķ jauniem lāgiem,
Atveroties sarkofāgiem,
Mākslas izskaistināšanā
Beržas kopā zināšanas.

Un mēs esam kā uz dēļa,
Kas uz visām pusēm ceļas,
Un mēs esam kā no vēja,
Kuŗam sevī jāsadzeļas.

Viss ir viens. Un šķirts. Un kopots.
Dzīve pāiet, riekstu lobot.
Nāve pāiet, pirkstus liekot,
Sapņojot, bet neaizmiegot.

Tālas šurpnākšanas miestā
Sabērtas ir koka piestā,
Zirņi aug līdz Andromedai,
Priekam pretojoties bēdai.

Kamēr mūsu salmu nami
Liesmo, līksmi dziedādami,
Aizviz katrs miņas graudiņš,
Un pēc lietus atspirgst audi.

Pielāgojoties un irstot,
Augšāmceļoties un nirstot,
Ūdens sakustas ar trīsām,
Zinot, jābeidzas ka visam.

17:34

18.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozeroomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△

Skaidrotne

Zvīļ zibošie ātrgaitas briljanti
Kā vēstis no irstošas Bizantij's,
Ik smilšu grauds sašķīļas pumpuros,
Un sētsmieti iet spēļu upuros.
Caur krusu no labības trijkāršas
Jau zeltīti kristāli izkāšas,
Un stiklotām sienām ir rīvītes,
Ko asina knābjos nu ķīvītes.
Pēc laikmetu ejas nāk atradne
Kā pilnības skalotā sapratne,
Pēc skolas nāk mūžīga vasara,
Kas galoksnēs mājo un pazarēs.

Jel celies un raksti tik intīmi,
Kad iemalko pusdienā indīti,
Tev mūzika skanēs vēl līksmīgāk,
Kad notis cit' citai jau gavilēt sāk.

Iekš pušplēstas skaņas un atdeves
Kāds piepeši gaismkodus pārdēvē,
Un spozmē, kas ciklonus taranē,
Tu piedzīvo dievišķu fuetē.
Kāds saka, ka ceļš ir tik dialōgs,
Kāds cits - ka ir jāmācās biatlōns,
Uz virvītes sēžot šai balansā,
Tu dzīvību saņem nu avansā.
No chaōsa izceļas brīnumilkss,
Kas vagas pa kosmosa mākoņiem vilks,
No bezceres dzimst visas labesmes,
Kam iekšā ir likteņa pavēstes.

Ko sargā gan atmetās piepūles?
Kas atnāk no pilnības ieguves?
Mēs pamanām slavu kā zenītu,
Kaut starus tas dvēselē vēdītu!

Kad jākaļas cauri ir klintsbluķiem,
Mēs kļūstam par nākotnes izlūkiem,
Un sirdī griež mīla sav's virpuļus,
Kam ceļš ir vilkts precīzos cirkuļos.
Vai atkārtošos reizi pastaro,
Kad saule vien avīzes atstaro?
Es dzīvojis mūžības trīspadsmit,
Nu viss, kas ir bijis, tas projām rit.

Kas skaņu māc īsteni pieradināt,
Tas zvaigznības kosmā iet iekarināt,
Kas malis ir dzirnavas izredzētās,
Tam mūžīgi griezīsies atmiņā tās.
Šie vārdi ir nākotnes apsolījums,
Bet vai tad būs arī, ka pastāvēs tums'?
Jau frontēs ir salikti kaņģi trīs,
Tas baltais ir tev, ja tu patiesi šķīsts.
Cik vienkārši citkārt ir sapņot un zelt,
Kad mākoņi apkārt kā ezeri peld,
Tu mēdzis reiz pierakstīt visu, kas ir,
Un pats vien tu esi, kas lappuses šķir.

Jau siltāk ir mājā, deg krāsns un svec',
Ak, Ausekli, svētī un spožāki lec!
Jau pārceļas kalni, un laimība dzirkst,
Un tīkamā kņudā jau pavasar's tirpst.
Jel dali tai vienībā visu, kas dārgs,
Par laulību galdu jau pārmainās zārks,
Cik bezgalīgs ceļš, tāda arī ir sirds,
Neviens nav no mīlas tās mūžīgi šķirts.

18:14

19.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Dimanta spārni

Ruberoīdi un skaņkārtu džems
Pāri pār atklāsmēm svaidības ņems,
Dižciltes vārdos un attapībās
Nākas pret mākoņiem zibeņus brāzt.
Humanoīdi un mandātu akts
Pierakstāms cieņā kā autōdidakts,
Daudzpunktu acīs un solitūdēs
Esam kā vīnstīgas audzēti mēs.
Termometraudos un termolīzēs
Smaragda nācija brīvību sēs,
Domklāstu vijās un acetōnos
Pārmainīts spožums ir Noasa plosts.
Katmandu sidrabs un asaru dārzs
Tālumu regulās mirdz antikvārs,
Atnāksmes gaitās karst izolējums,
Vada ko trejviru identiskums.
Ledus iet dzīslās ar vižņiem un lav',
Turbīnas paceļas debesīs jau,
Samaltie sniegi kūst promenādēs,
Kuņām pa priekš' esam devušies mēs.
Fiktīvie laiki un dzinēju suns
Mana, kur iedegta pēdējā guns,
Saberztie spoguļi - nanītu smilts -
Rāda, kur pretnāves liesmojums šķilts.
Kristāla pulveru aplausu tvans
Zīmē, kur skan visu skaistākais zvans,
Ceremoniālismu kultūras klēts
Cauri ik vienumam skaidrību redz.
Attīstot projām no finiša nost,
Dienu iet jaunāka radība post,
Firmamentvirsbūvju izpletņu plands,
Tricinot dvēseli, dievišķi grand.
Pastāves taisnes, kas bezgalā šauj,
Neba nu pārlieku nastu mums krauj,
Iztēles strēles, kam uguņu gars,
Svilina gaisu, kas mutuļo bargs.
Bet mums ir duka, kas zibeņus lauž,
Elektrōtīklājs, kas nemirstīgs auž
Laikus un mūžus, un likteņus ar',
Mums ir tāds tieciens, it visu kas var!

19:41

20.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeromni.com

△△△

Dabas elpa

divi līnijas uz augšdevumu smailes
interkonektē vadmijumu gailēs
ritmizētā bungošanā
uz akičiki pannas
debess mannā

trejas filosofijas avantūru korēs
pterodaktilu vizēšanā un norās
izkaldina mākoņu sidrabu
lai tas skaistāk kveldētu
lai tas bēdas deldētu

pieci košumkrūmi ziediņu acīs
atklās ūdeņus, ar viņiem slacīs
sacījumu pirmšķirīgo
kas pēc mīlestības tīko
gaismas tīklos

vizi, vizi, dievišķā statuete
tā kā restorāna lete
kristālliedētajos astros
gastronōmijas krastos
jaunatrstos

izgaistošo miglas vālu dancī
izsviedrējas brīnišķīga eņģeļu glance
patiesības eifōriju dzinumos
atzinumu pumpuru pinumos
rasas lāses dzidrajos brīnumos

11:20
21.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja
#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozerōomni
#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeromni.com

△△△

Patiesības vēstis

Mēs esam no ūdeņu krituma
Un auglīgas pasaules līduma,
No patiesās apgaismes spīduma.

Kur debesis krāsojas spožāki,
Mēs dvēselē kļūstam vēl drošāki
Kā ziedoņa vēstneši košāki.

No gaismas ir tumsība nošķirta,
Dievs senis to sadali nocirta,
Kad dzīvojam, un nevis nomirstam.

Uz robežas zobena asuma
Ir daudzums, kam jānoiet mazumā,
Un sīkais, kas dižs saules lāsumā.

No akmeņiem garīga miesība
Uz augšāmcelšanos ir tiesīga,
Kad saklāts galds kāziskām viesībām.

Jau elementstāvokļi samijas
Kā metamorfoze, tās pārmijas
No daudzbalzu rakstītas partijas.

Kur laidelē gari šai plašumā,
Verd izplatījums zibens ašumā,
Un sirdsmiņa pieņemas krāšņumā.

Un bagātais aug savā mantībā,
Kas šifrēta vienīgā santīmā,
Tas izpausts ir zinātnē kvantīgā.

Kas audzējis sēkliņu sinepes,
Var galoksnē brangā ikkatru jau vest
Un augli no dzīvības koka ar' ēst.

Kas Ciānā gājis bez atkrišanas,
Tas kļuvis tik abpusējgriezīgi ass
Un svētlaimi būšanā piepratis rast.

Ir trīspatrīs domas nu svētījamas,
Kad kalns ir tik otrāds, ka vajag to gāzt,
Un vārdtekas spulgā ar' vētījamas.

Nu brīnumi pārstaigā visumu šo,
Kad zvaigznāji dejo un stariņus dod
Un pienācis dievišķas valstības gods.

Bez robežām dzīvo mūs' dvēseles spars,
Kad atbrīvots sirdsprāta uguņu gars
Un pušķojas kosmosa iekša un ārs!

19:26

21.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Svētnīcā

Vārddales tīklos un spektros, kas auž
Tīmekļu kolāžas, laiks mirkli pauž,
Izcīņas metienos uzvarētos
Pilns maizi, zivīm ir saulstaru grozs.
Mīla, kas mana, mīt taisnīgumā,
Brīvības ārēs un saistīgumā,
Spēcīgā darbā un atlaišanā,
Skaudrajā smeldzē un atmaigšanā.
Redzi, uz trotuāriem pārstaigā vējš,
Jūti, cik pumpurs prot cīnīties spējš!
Atģied, cik gaisma var izdarīt daudz,
Mani, kā mūžīgi pulsē un audz!
Darbotnē spraiģā un kalvē, kas tvan,
Aŗamos laukos un dravās, kas san,
Gaisma spīd spoŗāk jau, izteiksmīģāk,
Atjaut, kā brīvības atmoda nāk!
Pārtulkots vērsums dod jaunākas liet's,
Tad kad līst svētību pasakains liet's,

Mākoņi staigā, bet mūžības klints
Paliek uz vietas un uzvaru svin.
Spektrjūdžu lēsums un rasētā smilkts
Rāda, kur rakstvežu algojums vilkts,
Žāvētā as'ra un tuksneša cers
Tagad uz Ēdeni nīprāki cer.
Piepulcēts arods dzirkst centībās nu,
Tagadiņ laimība dzemdības tur,
Atšifrēts kodols veļ padebešus,
Nestāj kur ledus caur bezgalu kust.
Jaunības tieksmes nu svētumā deg,
Nākas no cita mums dzīvību jēgt,
Aizvestā zvaigzne mirdz projatnē, kvēl,
Un mūsu sirdīm ir vajadzīgs vēl!
Klasi vai Dievam, vai ļaudīm, kas skrej,
Pieskaries ievām, vai putniem, kas smeļ,
Dzirdi vai lūgsnu, vai vīrāku od,
Saņemi vairāk, vai it visu dod?
Radības kronī zaigst mētras un roz's,
Nu katra ticība beidzot jau most,
Vienotie prāti šķīļ versmainus tilt's,
Un augšāmceļas tā varenā cilts!
Dodas tā gaismu paust visur arvien!
Lāsmo viss multiverss gluži kā viens!
Labajiem darbiem uz zemes ir viet'!
Nepieļausim, ka mūs' saulīte riet!

18:16

22.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Pasaku dzīles

Cik augšpēdu ballēm bij' jānotiek,
Līdz nokusa prettieces pastars sniegs,
Cik mieriem bij' jāatdus meklējot,
Līdz pārlīja liedagi sēklējot?

Mēs pārmijām vaiņagus krustcelēs,
Lai vieglāku sird' rastu kušetēs,
Tur smaršojām mētras un pienenes,
Kad mājup mūs aizpūta rietenis.
Vai trešajā dienā būs gaismiņa,
Kad dārgumus saulē cels aizmiņa?
Vai saplēsts tiks dzejotais pergaments,
Kad atrasts tiks grasis, saukts zaudētais cents?
Tie dievi, kas izklīda ēteros,
Sev glabāja pērles iekš' vēderos,
Kur vizēja cīņiņi iestātie,
Mēs nogājām jasmīnu iestādīt.
Un dārzi, kas zaigoja dienvidū,
Nu pieprata pagalmā ielidot,
Visšaurākais ceļš bija beidzot iets,
Un izgaisa tumsas un ēnu bieds.
Tā ceļošan' laikā spriež diktu cen',
Pa purpura vējiem kad domas dzen,
Tu darījis visu, kas spēkos bij',
Nu leģendas pateikto būtību mij.
Ir svētīgāk dot - mūžs ir sarakstīts,
Un gaida mūs gaišāks un mirdzošāks rīts,
Ar visiem tu viss - jaunas lietas nāk,
Kad skatīsim pasauli zvaigžņotāk!
Kad gribas mest mieru, jel paliec rāms,
Uz klints pastāv droši lai tavējais nams,
Ir gājuši gadi, bet mirklis tas pats,
Kad vizuļi mirgo iekš' dievišķas acs.
Drīz iedegsies liesmas, tās svētīs mūs,
Un sadegs it viss, kas ir bijis tik grūts,
Tad tagadnes alga taps bagāta,
Kad sirds pāri visam ir sargāta!
Starp dūmiem un miglu, un dūmaku
Mēs diebsim ar uguņu rumaku,
Tad tumsu šķels zibeņi trejādi,
Un virzienu vēstīs mums vējrādis.
Starp rasu un vēsmu, un rītausmu
Jel veiksime, lai nākotni izaustu
Kā brīnišķu logu un terasi,
Kur pasaku briljanti vežas(i)!
Tu atzīts šai mierā, kas mājas jumj,
Kā pateicos es, ka tas nav vairs skumjš,
Ir laipotas tekas tik ilgi, tik ilg',
Tās debesīs ceļas, kur dzidrums zilgs.
No ērkšķiem ir lasītas saldās og's,
Lai dižens aug mūsu dzīvības koks!
Mēs iesim šo pasaku cildeno,
Lai tā mūsu mirkli nu izgrezno!

17:35

23.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Meteō-

Laika ceļotāju banda
Siro pārkoņzibeņgrandos,
Un pa vidu mašīnisti
Jaunā plazmas gremdē kristās.
Esot evolūcija tā,
Svelta attīstītā prātā,
Apdeitota humōrismos,
Cauri mūžiem viņa vizmo.
Vai tā glezna palikt vienam,
Garantija citām dienām?
Vai tā sūrsme acābolā,
Viss, ko nākamībai solām?
Daudzdimensionālie kadri
Spuldžu kvēles diegos satrīc,
Operētie laikrāžtikšķi
Augšup paceļas kā īkšķi.
Ātri rosās grauds un augsne
Dibinātā jauniesauksmē,
Mijmaiņas un sakramenti
Sarakstās kā testamenti.
Žēlastība upurētā
Mietiņus dzen zelta sētā,
Palicēju atvadvārdi
Pāri firmamentam pārdimd.
Virves galā atslēdziņa
Vienīgā ir mana dziņa,
Cirtīs mezglu kas nu šoreiz,
Kāps līdz debešķīgai orei?
Šī ir spēle izvedama,
Kas nāk izredzētā namā,

Šī ir noteicoša vēste,
Izkausē kas visas restes.
Šinī pārsteidzošā ērā
Dzīres notiek vienkamerās,
Smaidot vējam, salutējam
Mūsu pārdabiskām dzejām!

20:38

24.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Teleportācija

Buduāra teleports -
Zemniekkārtas augsnes forts -
Sasniedz jaunu līmeni,
Saraksta to īleni.
Paradigmu leitnants Fikss
Kartē ievilkts ir kā ikss,
Zīmē citu pasauli,
Kārtīgu kā apauši.
Tālredzības kantoris
Raibu mūžu mantojis,
Gludo ceļu dzīvsudrabs -
Augšāmceltais krustu kaps.
Paraplānu demokrāts
Apkārt sevim ziedus vāc,
Iztiēpj jōgas liekumus,
Kuŗi saldā priekā kūst.
Dozējumu klans un kults
Izredzēto kaklā guldz,
Sasniedz palmu oāzes
Tuksnešainās nogāzēs.
Visur laime, visur gaiss,
Sirdī elektrizētais,
Meditatīvs izgājiens -
Apsolītās zemes piens.

Neēšanas dižais gars -
Pūpolsvētku pavasar's -
Izvērš krāsu paleti,
Kad ir biedi galēti.
Esenčapvienotais loks
Atveņas kā Austras koks,
Ziedot zvaigznēm augstībā,
Varam dzīvot draudzībā.
Teleportācijas ģints
Savu īpašumu zin',
Savelk siekus ārītēs,
Lido ezerspārītēs.
Nākamības atveids Frics
Posties gaviļdziesmām līdz,
Seglo zirgu cīņām,
Smaida pretim rītiņam.
Kalnagales prātuls Marks -
Dižpajumšu kārtībsargs -
Apsveic gandarības alg',
Dziedot tieši, dziedot spalģ'.
Ekvatōra jājējs Jur's
Liedagsmilkītī liesmu kuņ,
Saplūc gaiļu biksītes
Tējai, pinot bizītes.
Klātnesības variants Spirģts
Atspirdzina kaulus žirģts,
Tetovētājs Lielais Spruksts
Atbalso kā siržu puksts.
Afrikāņu dzinējs Sers
Dvēselīšu darbus sveģ,
Sasveģ pilnu vāceli,
Nu var gaisā pacelties!
Polimechāniskais tulks -
Vidusmēness spraigais spalģs -
Servē bumbas vakarā -
Nozīmīgā sakarā.
Ekrānoildze un spīts -
Jodelmaņu antracīts -
Izzieģ mākoņareālus
Sapņos, mūžam sirreālos.
Ekvinokcija un varģš
Eņģeļiem ir karstais kaģš,
Izvešanas automāts
Tā kā elektrība šņāc.
Humōrvaldes institūts
Sīvo uzņēmis uz krūts,
Iekģšā bites zum un dūc -
Ir vēl vietas, kur nav būts.

Teleportu lādiņš Frukts
Aiziet mūzas naktī lūgt,
Ūsas virpina un smaid',
Kamēr izzūd visur naidis.
Prīmulfrēžu konkrēts Plunkšs
Aizrīb tā kā bungas: "Bunkš!"
Filomatu miesnieks Krams,
Dejo, jestri svilpodams.
Nerimst laime kosmosā,
Kad ir brandvīns termosā,
Černobiļas funktier's Jans
Kāzas iesvētī kā zvans.
Jaunaviskums tājrād's Šiks
Spīd kā glancēts serdoliks,
Teleporti skandējas,
Multiversa tārpejās.
Badmintōna spēlis Joks
Zibensspriedzē neaizsmok,
Rotaļības nenoplok,
Gaismu tās ar mēli lok.

20:05

29.03.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Kristība

Nav gala, nav sākuma, beigu šim ciklam,
Kas izrāžu estrādē pušķojas;
Kas izskaitīs caurumus nozvejas tīklam,
Kam acis tik spulgspoži krustotas?

Nav malu, nav robežu pasaules dārzam,
Es vēlējos glābt un ar' glābties pats;
Un rotājos allaž uz jēriskām kāzām,
Kad debesīs zaigoja laimes rats.

Kā sēklas mēs kritām tai auglīgā zemē,
Mēs mirām, lai dzīvotu daudzi,
Un zvaigzni mēs atradām Jeruzalemē,
Kas debesīs aizrāva draudzi.

Nu gaisma un vējš ir vien palicis sejā,
Kad acis mirkst elektrōstrāvās,
Un atkal ir jādodas mūžības sējā,
Kas citādu pasauli dāvā.

Jau valodas noslēpums risinās vaļā,
Un tagadne bagāti dota,
Mums pārles jau pestītie eņģeļi dāļā,
Tie visi - no slavdzirkšu goda.

Nav žogu, nav sētu šai brīvības ārē,
Grauds gluži kā dārgakmens lāso,
Mēs iespējam visu šai kosmosā varēt,
Lai tik tas mūs krāšņākus krāso!

Un radošais gars allaž ir mūsu pusē,
Mēs dalāmies globālā saiknē,
Un spējam par zibeni ātrāk mēs kustēt,
Pa priekšu kad sirds mūs' tam plaiksnē.

Mēs noķeram sauli un svētījam viņu,
Kad atgriežas gaisma mums apkārt,
Šie dzīvības vārdi tiek sniegti ar ziņu,
Ko, eņģeļi, visiem mums sakāt.

Būs dārgakmeņpilsētas tagadiņ celtas,
Kas izskaitīs dievišķās spozmes?
Un pūles ar' nebūs tik grūtsmagi veltas,
Jo Kristū mums nepietrūkst drosmes.

Nu varam mēs pārvietot kalnus un upes,
Ir piešķirta vara mums spraiga;
Lai svētīgus vārdus mums šķīļ drošas lūpas,
Caur kuŗām vien dzīvība staigā!

Mums eņģeļi teikuši brīnišķas lietas,
Un dardedze mirdz debess jumā;
Un dzintaru košumā pušķojas liedags,
Kur Dievs uz mums jūsmīgi runā.

Būs kosmiski apstākļi ticīgo pulkā,
Būs ceļš, vedīs kas tik pa gaisiem;
Kad cerēsim jauki mēs gaismotā spulgā,

Tad matīsim, kur būs mums aiziet.

Jau gludeni akmeņi līksmojas dziesmā,
Jau Dievs nācis savējo grupā,
Caur ugunskur' daudzām un priecīgām liesmām
Mēs visumu redzam kā lupā.

Lai dejas bērni un tīksmīgā flōra,
Un elementi, visa fauna!
Lai ziedos plaukst katra mūs' dzirkstošā pōra,
Kad piedzīvojam visu jaunā!

Jau pārradīts multiverss dūdina vēsmas,
Un miers nācis cilvēku vidū;
Jel pamāsim Dievam, ar Viņu ka esam,
Pie Viņa lai lūgšanas lido!

★★★

Un laipnīgie visi, un sirdsšķīstie arī
Lai prieku rod gavilēs skaņās!
Cik jauki ir skatīt, ka jaunu vis' darīt
Nāk Kristus mums radošās maņās!

Lai saliekam rokas nu sirdspateicībā,
Kad svabadi glāsti skrien pāri,
Lai dzīvojam vienumēr dievišķā gribā,
Kas dāvina drošaju sparū!

Lai Trīsvienīgs laiks un mūžs sniedz visu skaisto -
Tās krāsas, kas iepriecē garu!
Lai dvēselē piedošan's svētība laistās,
Kad mīlu mums sirdī Dievs dara!

16:48

01.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

16:24

02.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozerōomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Šaursliežu dzelzceļš

Uz šaursliežu dzelzceļa rasantām takām
Mēs atvadu vārdus viens otram nu sakām,
Lai tālē skrien gulbji tik pārjotās vēdās,
Kad gaisma līst tavās un manējās rētās!

Mēs centušies bijām, lai lolotu šūpas,
Kas, vagoniem skrejot, nu stindzina lūpas,
Un stiprāki bijām par dzelzi un kalnu,
Kad baltāka pasaule tapa par baltu.

Reiz debesīs aizlaidās visums, kas mūsu,
Reiz piešalca vilcienus lietus ar rūsū,
Ar skatieniem vadījām gulbjus tad abi,
Kad ielija krūtīs vissaldākās sāpes.

Un šķīta, ka āres var viļņot ar plaukstu,
Kad atnāca brāzmas, to nagainais aukstums,
Tad tiešākie vārdi iz sejām mums šāvās,
Lai atdzimtu mīlestība savā nāvē.

Vai bija tas rudens, kad dvēseles krita
Kā lapas, kas meklē vien debesis citas?
Vai bija tā ziema, kad pasaulei sala,
Kad likās, ka spelgonim nebūs ij gala?

Uz šaursliežu dzelzceļa spīduma dairā
Vai spēsim mēs mīlēt no jauna vēl vairāk?
Skrej vēji kā laiki, kas putekļus sijā,
Vai būsīm vēl atkal mēs tie, kas reiz bijām?

18:18

02.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Virma

Vējnestās pilsētas mākoņu cepurēs
Nākotnes artavas drošībā noturēs,
Kristāla plīvuru acis un dardedzes
Krusā mirdz gluži kā brīnumu pārteces.

Tāds ir tas ceļš - vienīgais zīda pavediens,
Viņu ar pirkstiem nu gaismīgi sasvētiet!
Klejojātvēsmās un puķainās vēstulēs
Atveras debesu mūžīgais postulāts.

Zibeņu bērni - tie dzirkstīši jokainie -
Vārti būs apstākļiem, dievišķi spokainiem,
Reiz ausīs saule, kas nebūs vēl bijusi,
Debess, kas nebūs vēl it nekad lijusi.

Mārītes tiekas uz spīdoša mōliņa,
Dzīve jau ir vien mums brīnišķa skoliņa,
Ejot ik klasē, mēs mīlēt sen mācāmies,
Bet kas to zina, kā turpmāki tālāk ies?

Atvērto grāmatu pelni un ugunis
Ved cauri godības krustceļu kūkumiem
Līdzenās tekās gar kristību strautiņu,
Iedēstot dzimtajos mālos vēl graudiņu.

Turpmākā lieta ir izpaustā maniere,
Kuŗa peld slalōmā mostošā Kaņierī,
Attēlu birzis un tālgaitas skatieni
Māca mūs atgriezties bērņības aktieŗos.

Titulu baros un ordeņu nozīmēs
Pasaules klajums no vietas ir nolīmēts,

Atceļu krastos un prātviržu ciklībās
Aug mūsu dienas ar' šķīstākā tiklībā.

Neba vai vārti ir mūžīgi atvērti,
Neba vai mirkli iekš bezgala satverti,
Regulu rēmas un uzvaras momenti
Ir mūsu dzīvības progresa formanti.

Debesu durvis ikkatram nu atdarās,
Jūti, kā smaršvijas virpuļo madarās?
Valgākā alga alkst malka no avota,
Dzidra no mūža, no elektrās strāvota!

19:14

03.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja

#dzeja

#zigurdsteikmanis

#onozeroomni

#Kāvi

#dzejotnes

#zigis

onozeroomni.com

△△△

Kur pārpirktais ceļrādis ziemo,
Kur liesākais gavēnis piedod,
Es atradu jaunāku dzīvi.

Un jutu, kā laiks sevi ziedo,
Kad pārplauka viss vienos ziedos
Un mūžība savija sīvi.

Es klausījos vārdvārdos viedos,
Kad sabruka pastarais cietums,
Tad redzēju patieso brīvi.

△△△

Īstenojums

Caur kosmosiem spožākiem,
Laikmirkļiem drošākiem -
Visur, kur mirdz mūsu atslēgas stingras,
Kļūstam par možākiem

Caur ziediem košākiem,
Zeltī kur garmiesas, mūžīgi vingras.

Pieredzot taisnības
Visuma kaismībās,
Ceļo iekš bezgala trejdeviņ's zvaigznes,
Mezglainas saistības
Mākoņu gaisībās
Tuvāk caur rozēm mūs svētlaimē aiznes.

Prātvirpu kodumi,
Ģēniju dotumi
Sasauc mūs vārdā, kas senlaiku auklēts,
Dievišķi radumi,
Vīziju platumi
Vada mūs neizdziestošajā saulē.

Izredzēts valdījums,
Gordija skaldījums
Izzibsnī sirdi, kas pravieto visu;
Vīnmalka baudījums,
Atguves zaudējums
Rāda, kur debesīs zibeņo plīsums.

Atrismes tīstība,
Spoguļu tīstība
Momentā šifrē, kas simbōlu varā,
Cilplauzes drīkstība,
Mūžības sīkstība
Apvieno brīžus, kas afekta sparā.

Caurskata mānija,
Dzelzceļa pārmija
Pārvieš ik lōzungu taisnākā spriedzē,
Puķota vārdvija
Skaitļotā partijā
Griežas kā atvars sev liesmainā tiecē.

Attēlu pārvilknes
Dzijotās savilkmes
Izkrāšņo glōbusu koordinātlīknēs;
Konkrētas atbilsmes
Smadzeņu satiksmēs
Pārrotē trejādās eksaktās vītnes.

18:38
07.04.2026.

∞

#Zigurda_Teikmaņa_dzeja
#dzeja
#zigurdsteikmanis
#onozerōomni
#Kāvi
#dzejotnes
#zigis

onozeroomni.com

△△△